

"Farkınız Okumak Olsun"

İKRA

ilim kültür
ve rahmet
derneği
bülteni
ÜCRETSİZDİR

Yıl: 12 • Sayı:46 • Temmuz - Ağustos - Eylül 2018 www.ikraderneği.org

HIÇ İBRET ALINSAYDI

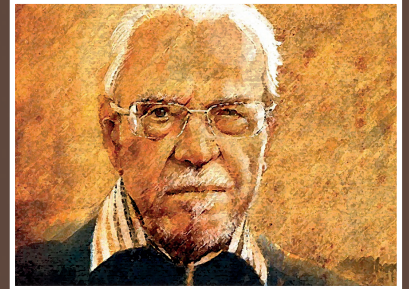
TEKERRÜR MÜ EDERDİ TARİH!

ENDÜLÜS:
**Bir Arada Yaşama
Tecrübesi ve Avrupa**

RÖPORTAJ: EBUBEKİR SOFUOĞLU
**Batının Tartışmasız Üstün
Olduğu Psikolojisinden...**

İLİM VE ALİM:
**Kutb'ül Müverrihin:
HALİL İNALCIK**

BİRMAR

"ucuz, kaliteli, güvenilir alışveriş"

Ciğerci Hacı Basri Oğulları

CİĞERCİ basri DÖNER
KAHVALTIDA LİDER

CİĞERCİ basri DÖNER
KAHVALTIDA LİDER

Kapalıçarşı

Telefon : (0212) 511 95 54

Beyazıt/Gedikpaşa

Telefon : (0212) 517 27 93

Esenler

Telefon : (0212) 646 43 44

Bayrampaşa

Telefon : (0212) 565 44 54

www.cigercibasri.com

Bâbu's-selâm

Tarihi Kuşanırsan...

Tarih dediğimiz geçmişin engin deneyim ve birikimini kuşanırsan, içinde bulunduğun zaman ve mekânın dar kalıplarına sıkışmaz, seni kuşatan olumsuzluklara teslim olmaz, geleceğe yönelik çalışmalarını, beklenti ve hedeflerini kısır bir çerçeveye hapsedmek zorunda kalmazsın.

Tarihi kuşanırsan, dünyayı kana, gözyaşına ve zulme boğan zalimlerin maddi güçleri, silah ve teknolojik üstünlükleri ne kadar büyük olursa olsun, onlar karşısında asla ümitsizliğe kapılmaz ve en küçük bir korku duymazsın. Zira bilirsin ki tarihin mezarlığı, gücün ve zulmün zirvelerine çıkıp, artık tanrılık iddiasında bulunan nice firavunlar, nemrutlar ve azgın topluluklarla doludur. Bunların hakkindan gelmeye kulların gücü yetmezse, Yüce Allah'ın "Kahhâr" sıfatıyla, bu zalimleri bazen suda boğarak, bazen bir sivrisineği musallat ederek, bazen üzerlerine ebâbil kuşları göndererek... ama mutlaka cezalandırıp helâk ettiğini bilir ve bundan sonra da edeceğinden emin olursun.

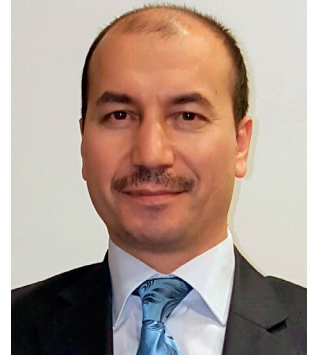
Tarihi kuşanırsan, ne kadar güçsüz, imkânlardan mahrum ve yalnız olursan ol, yeryüzünü adalet ile doldurmak için çıktığın kutlu yolda zafere ulaşacağın dan en küçük bir şüphe duymaz, azminden ve şevkinden hiçbir şey kaybetmezsin. Zira bilirsin ki, etkisini bütün dünya ve tüm insanlık üzerinde gösteren nice büyük dönüşümler ve değişimler, tek bir kişiyle başlamış ve onların zorluklar karşısında pes etmeyen kararlı duruşları sayesinde başarıya ulaşmıştır. Yine bilirsin ki, gönüllerindeki iman ateşi, zulmün zifiri karanlığını parçalayacak kadar güçlü olan nice az topluluklar, Allah'ın izni ve yardımıyla kendilerinden kat kat güçlü toplulukları hezimete uğratmış ve iman nurunu her tarafa yaymışlardır.

Tarihi kuşanırsan, insan hakları, demokrasi, kardeşlik gibi kulağa hoş gelen kavramları dillerinden düşürmeyenlerin, gittikleri her yere kan, gözyaşı ve yıkım götürmelerine; kalkınma ve ilerleme vaatleriyle girdikleri bütün ülkeleri açlığa ve sefaletle mahkûm etmelerine; dünyanın barış ve güvenliğini sağlama iddiasındaki konseylerin daimi üyelerinin, dünyanın en büyük silah üreticisi ve ihracatçısı olmalarına, yani kan, yıkım ve katliamlardan beslenmelerine asla şaşırırmazsın. Zira bilirsin ki, dillerinden düşürmedikleri bu güzel kavramlar, arkasına sığındıkları bütün kurumlar ve konseyler, sadece zulümlerini ve çirkin hedeflerini perdelemek için kullandıkları birer maskeden ibarettir.

Hâsılı tarihi kuşanırsan, kim olduğunu, nereden gelip nereye gittiğini, dostlarını ve düşmanlarını bilir; içi boşaltılmış kavramların ve süslü maskelerin ardına gizlenmiş sahtekârları ve çağdaş firavunları tanımakta zorlanmazsın... Aksi takdirde, yapılan propaganda ve yanlış bilgilendirmelerle, akı kara, karayı ak görmek, örneğin yüzyıllarca hükmettiği topraklarda, insanların dillerine, inançlarına ve kültürlerine müdahale etmeyen kendi ecdadını barbar ve sömürgeci olarak bilip, buna karşılık girdikleri her yerde başka hiçbir inanç ve kültüre hayat hakkı tanımayan ve bütün farklılıkları tam bir zulüm ve zorbalıkla yok eden gerçek barbarları, medenî ve uygar kişiler olarak kabul edip hayranlık duyman kaçınılmaz olur.

Tarih konusunu, tarih bilincini ele aldığımız bu sayımızda, üç misafir yazarımızı bulacaksınız: Yakın tarih araştırmacısı Hüseyin YÜRÜK, çalışmalarını sosyolojik tarih alanında yürüten Cemalettin AYDINOĞLU ve Endülüslü tarihi üzerine yoğunlaşan Zafer BİLGİ. Kapak konumuzla ilgili söyleşimizi ise yazılarından ve televizyon ekranlarından da tanıdığınız Prof. Dr. Ebubekir SOFUOĞLU hocamız ile gerçekleştirdik. Keyifle okuyacağınız ve istifade edeceğiniz bir sayı hazırlamaya çalıştık.

Selam ve dua ile...

Av. Halil KENDİR

İKRA Derneği
Yayın Kurulu Başkanı

Sayı: 46 Temmuz - Ağustos - Eylül 2018

Bu yayın İlim Kültür ve Rahmet (İKRA) Derneği
Bültenidir.
3 ayda bir yayınlanır.
Ücretsizdir.

**İlim Kültür ve Rahmet (İKRA) Derneği
adına Sahibi ve Sorumlu Müdürü**

Av. Emin Atalay

Yayın Kurulu

Halil Kendir - Erdoğan Aydın
İlhan Uluç - Hakan Uluç
Feyyaz Kalkan - Ahmet Fuat Yahyaoğlu
Haşim Öztürk - İhsan Karadaş
Levent İçşen

Reklam

Emin Atalay GSM: 0554 651 43 43

Sekreteryâ

Erdoğan Aydın

Basıldığı Yer

GD Ofset
0212 671 91 00

Tasarım

Klon Ajans

Adres

Çınar Mah. 5/2 Sk. No:8 Bağcılar / İSTANBUL
Tel: 0212 434 04 87 - 0212 562 54 44
www.ikradernegi.com

Dergimiz Bağcılar Basın Savcılığının 2007/24 sayılı
evrak bilgileriyle basılmaktadır.
Dergimiz bu sayıda 4.000 adet basılmıştır.

içindekiler

14

ENDÜLÜS: BİR ARADA YAŞAMA TECRÜBESİ
VE AVRUPA

03 Kitap Tanıtımı / Müslümanların Tarihi
İhsan Süreyya Sırma

04 Emin ATALAY / Sizin Kavminize Hangi Peygamber
Geldi? Ya da Kıyamet Kopana Kadar
Peygamberler Gelecek!

06 Ahmet YAPICI / Var mısınız?

8 Cemalettin AYDINOĞLU / İdeolojik
Tarihçiliğin Sefaleti

11 Hüseyin YÜRÜK / İslam Dünyası Neden
Geri Kaldı?

26 Öncülere Vefa: Aliya İzzetbegović

28 Şubelerden haberler / Esenler

30 İKRA Anadolu

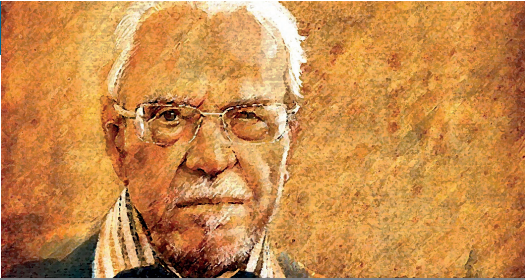
32 İFTARLARIMIZ

16

RÖPORTAJ: EBUBEKİR SOFUOĞLU
BATININ TARTIŞMASIZ ÜSTÜN OLDUĞU PSİKOLOJİSİNDEN...

24

İLİM VE ALİM: KUTB'UL MÜVERRİHİN: HALİL İNALCIK

Müslümanların Tarihi

İhsan Süreyya Sırma

KİTAP
TANITIMI

Vural
ERCE

İslam Tarihi üzerine çalışmalarıyla bilinen ve 40 yılı aşkındır hem yetiştirdiği öğrenciler hem de yayınladığı kitaplarla onbinlerce kişi üzerinde önemli etkileri olan İhsan Süreyya Sırma Hoca'nın bu önemli eseri Beyan Yayınları tarafından yayına hazırlanarak okuyucularının istifadesine sunuldu.

Yayın dünyasında, tek kişi tarafından hazırlanan ve Müslümanların siyasi tarihini Hz. Âdem den günümüze kadar inceleyen ikinci bir örneğin olmayışı, bu çalışmayı daha da anlamlı kılıyor.

İhsan Süreyya Sırma hoca bu çalışmasında, sadece dünya Müslümanlarının tarih boyunca hangi devlet isimleri altında ve kimler tarafından yönetildiklerini anlatmıyor aynı zamanda yaptığı yorumlarla geçmişte yaşananların günümüzdeki anlamına da işaret ediyor ve bundan nasıl dersler çıkarmamız gerektiğine dikkat çekiyor.

Müslümanların Tarihi'nin 1. cildi, **"Tarih Nedir?"** sorusunun cevabını aramayla başlıyor. Tarihin, Kur'an'dan ayrılması mümkün olmayan, onunla kâim, insanı ideale götüren bir ilim olduğu vurgulanıyor. Daha sonra tarihin temel kaynaklarından biri sayılan Kur'an ayetlerinden hareketle ilk insan ve ilk peygamber Hz. Âdem'in hayatından başlayıp tüm peygamberlerin hayatları anlatılıyor.

2. cildi, Hz. Muhammed'in İslam'ı tebliğ görevini üstlenmesiyle başlıyor. İslâmî tebliğin kolay olmadığı, işkence çekmeden, ezâ görmeden bu ilâhi görevin yerine getirilemediği, Sünnetullah'ın bu olduğu anlatılıyor. İslâmî tebliğ yüzünden sadece Hz. Muhammed (s.a.s) ve ashabının değil, onlardan önceki peygamberler ve onların ümmetlerinin de bu uğurda işkence çektikleri vurgulanıyor. Daha sonra Hz. Muhammed (s.a.s)'in Medine'de geçen son on senelik peygamberlik döneminin hem sosyal yapılanma hem de askerî cihâdla/savaşla geçtiği anlatılıyor. Cihâdın gayesinin insanları zorla Müslüman yapmak olmadığı, tek amacın Allah'ın mesajının insanlara ulaştırılma gayreti olduğu, bunu önlemeye çalışanlarla mücadele edilmesi gerektiği vurgulanıyor.

3. cildinde, Hz. Peygamber'in vefatından sonra hilafete seçilen Hz. Ebu Bekir, Hz. Ömer, Hz. Osman ve Hz. Ali'nin yaşadığı dönem ile daha sonra yönetimi

ele geçiren Emeviler'in saltanat dönemi inceleniyor. Müslümanların ilk yöneticileri olan ve daha sonra gelecek yöneticiler için en uygun model olduğu için **"Örnek Halifeler Dönemi"** olarak anılan bu dönemde görev yapan Halifeler'in yönetime getirilişleri ve İslam Devleti'nin temellerinin atıldığı süreç anlatılıyor.

4. cildinde, Emeviler dönemini sona erdiren Abbasi-ler'in saltanat dönemi ile Endülüs Emevileri, Selçuklular ve Haçlı Seferleri inceleniyor.

5. cildinde Osmanlı Devleti inceleniyor. Osmanlı Devleti'nin dünyamızda **"İmparatorluklar Dönemi"** diye tanımlanabilecek bir dönemin son temsilcilerinden biri olduğu ve bünyesinde farklı dilden, ırktan ve dinden pek çok topluluğu barındırması bakımından günümüz devletlerinden farklı özellikler taşıdığına dikkat çekiliyor. Kronolojik olarak tüm padişahların hayatları anlatılarak Osmanlı Devleti'nin, yetersiz yöneticiler yanında Fransız Devrimi'nden sonra toplumlara sirayet etmiş olan nasyonalizm/milliyetçilik virüsü ile her milletin kendi ulus devletini kurma kavgası vermesi yüzünden tarih sahnesinde yer aldığı 6 asırlık bir ömürden sonra yıkıldığı anlatılıyor.

Müslümanların Tarihi, 5 cilt bile olsa, tek bir kitapla ilk insandan günümüze kadar Müslümanların değişik yeryüzündeki siyasi hayatlarını kronolojik olarak anlatması açısından onlarca kitabın göreceği fonksiyonu tek başına yerine getiriyor.

Sizin Kavminize Hangi Peygamber Geldi? Ya da Kıyamet Kopana Kadar Peygamberler Gelecek!

Kur'an, bize "son peygamber"i'n Hz. Muhammed sallallahu aleyhi vesellem olduğunu bildirir.⁰¹

Peki öyle midir? Yani artık peygamber gelmeyecek midir?

Elbette beyan sahibi Allah cel-le celalüh olunca **"hayır"** demek mümkün olamaz. Böyle olmakla birlikte, biz aynı soruyu, ayeti inkâr etme kastı olmaksızın tekrar sorarsak nasıl bir cevap alırız acaba?

Bu soru, daha sonra cevaplandırılmak üzere burada kalsın ve biz başka hususlara bakalım.

Kur'an dolu dolu bir kitaptır! Bize ahlâk, ibadet, muamelat/ahkâma dair bilgi verirken, büyük oranda da geçmiş kavimlerin kıssalarını anlatır. Elbette bu kıssalar anlatılırken de o kavimlere gönderilen peygamberlerden, bu peygamberlerin tebliğ ve mücadelelerinden bahis açılır.

Hemen her peygamber, kavminin icra ettiği

DOSYA

Emin
ATALAY

bir yanlış işi düzeltmek için gelmiştir. Kimi kavimler fuhşu, kimileri yankesiciliği, kimileri de tartıda hile yapmayı adet/kanun haline getirmişlerdir. Peygamberler de bu fiillerin yanlış olduğunu ve doğrusunun ise Allah'ın emirleri olduğunu, ona dönüşmesi gerektiğini beyan etmişlerdir.

Kavimlere gönderilen peygamberler zaman zaman tebliğlerinde başarılı olmuşlar, zaman zaman ise başarılı olamamışlar ve muhatap oldukları kavim ya da insanlar helâk olmuşlardır. Hatta bu peygamberler içinde şehid edilenler dahi olmuştur.

Bunların hepsi ve daha fazlası tarihi gerçektir. Ve biz bu gerçekleri Kur'an'dan öğreniyoruz.

O halde burada muhatap olacağımız bir soru/n daha çıkıyor ortaya? Bizler Kur'an'da beyan edilen tarihi hadiseleri/kıssaları nasıl okuyoruz?

Kur'an'da anlatılan kıssalar sadece **"tarihi bir olay"** olarak okunur/anlaşırsa, Kur'an sadece ve yalnızca haşa "masal/hikâye kitabı" halini

01 "Muhammed içinizden hiçbir erkeğin babası değildir, lakin Allah'ın resulü ve peygamberlerin sonuncusudur. Allah her şeyi hakkıyla bilir." (Ahzab Suresi, 33/40. Ayet)

alır. Esas olan buradaki kıssaları okurken, **“bu-
gün ben bu hadiselerle muhatap mıyım?”**
sorusunu sorabilmek ve bu kıssalardan ibret
alabilmektir.

Eğer Kur'an bu bakış açısıyla okunacak olur-
sa, kesinlikle muhatabında bir aksülamel meyda-
na gelecek ve tesirini halk edecektir. Öyle ki, her
bir tarihi olay, her bir peygamber kıssası okunur-
ken, **“demek ki peygamberlik zinciri niha-
yete ermemiş bulunsaydı, bugün yaşanan
şu yanlış olay için bu kıssasını okuduğum
peygamber gönderilirdi”** denilebilecektir.

Ve şimdi yazının başındaki soruyu tekrar so-
ralım: Artık peygamber gelmeyecek midir?

Yine kişi/ler, toplumsal olay-
larda ya da sosyal yaşantıda,
kendi menfaati söz konusu
olduğunda yılmaz ve yıkılmaz
bir savaşçı kesiliyor, hakkı-
nı savunuyor ve ama karşı
tarafın hak ve menfaati söz
konusu olduğunda, o hakkın
yenilmesi/zayi olması kendisini
hiçbir şekilde ilgilendirmiyor ve
hatta bu olaya bizatihi kendisi
sebebiyet veriyorsa yine bu
insanlar Mutaffin Suresi'nin
muhatabıdır.

Evet, artık peygamber gelmeyecektir! Ama,
Kur'an'ı hakkıyla okuyup, ondan ibret alabilen
her mü'min, yaşadığı ya da karşılaştığı olayla-
ra, Kur'an'da geçen peygamberlerden birisinin
metodunu uygulayarak, o peygamberin tebliğini
kullanarak çare bulabilecektir.

Böyle olunca da Kur'an'daki tarihi kıssaları ib-
ret nazarıyla okuyan her mü'min, mevcut olaylar
karşısında peygamberi bir duruş sergileyecektir.

Mutaffin Suresini ele alalım: Allah c.c. bura-
da ölçü ve tartıda hile yapanlardan bahsetmek-
tedir.

Peki bugün ölçü ve tartıda hile yapan var mı-
dır? Elbette vardır ve bu sure onlar içindir.

Daha ileri gidelim: Mesele sadece bildiğimiz
ve ilk bakışta anladığımız ölçü ve tartı da değildir
esasen. Yani mesele metre ile, kilo ile bitmemek-
tedir.

Örneğin bir makama bir tayin yapılacaktır. O
makam için birden fazla aday var. Eğer o mak-
ma, ehil olmayan, layık olmayan birisi getirilirse...
O makama getirilen kişi rüşvetle, hile ile getirili-
yorsa/geliyorsa bu insanlar da ölçü ve tartıda hile
yapanlar kategorisine gireceklerdir.

Yine kişi/ler, toplumsal olaylarda ya da sosyal
yaşantıda, kendi menfaati söz konusu olduğun-
da yılmaz ve yıkılmaz bir savaşçı kesiliyor, hakkını
savunuyor ve ama karşı tarafın hak ve menfaati
söz konusu olduğunda, o hakkın yenilmesi/zayi
olması kendisini hiçbir şekilde ilgilendirmiyor ve
hatta bu olaya bizatihi kendisi sebebiyet veriyor-
sa yine bu insanlar Mutaffin Suresi'nin muhata-
bıdır.

Ve biz, bu yanlışlığı gidermek için Allah'ın,
Mutaffin suresinde bahsettiği esaslara bakarak
muhataplarımızla mücadele edeceğiz.

Öyleyse şunu demek mümkün olacaktır
zannediyorum: Peygamberler, Kur'an her okun-
dukta, peygamber kıssaları her anlaşıldıkta,
peygamberlerin muhatap olduğu kavimler gibi
olmamak için her çaba göstermede tekrar tekrar
inecekler ve bizlere yol göstereceklerdir.

Ve peygamberler belirli kavimlere gelerek
“nokta” dememişlerdir. Peygamberler bizim
Kur'an'ı anladığımız ve ondan aldığımız ilham-
la tebliğe devam ettiğimiz müddetçe, Kur'an'da
anlatılan yanlışları yapan her kavme gelirler ve
geleceklerdir.

Allah'ın c.c. Kur'an'da, peygamber kıssalarını
bu kadar sıklıkla anmasının bir sebebi de bu olsa
gerektir.

Böyle olunca da, tekrarlayalım; evet peygam-
berlik zinciri Hz. Muhammed (s.a.v.) halkasıyla
son bulmuştur ve ama Kur'an'ı masal kitabı ola-
rak değil de ibret alınacak kitap gibi okuyan her
mü'min yanı başında, kendisine yoldaş olarak in-
miş peygamber/ler/i mutlaka görecektir.

Bunu görmek için de şu soruyu sormak ge-
rekiyor: Benim kavmime hangi peygamber gön-
deril(ir)di?

Var mısınız?

DOSYA

Ahmet
YAPICI

1 984 yılında dönemin başbakanı Turgut Özal, eğitim konusunda uzman bir Japon heyetini, gençler üzerine araştırma yapmak için Türkiye'ye davet eder. Heyet çeşitli incelemeler yaptıktan sonra Turgut Özal'ın yanına çıkar. Bu görüşmeye Milli Eğitim Bakanı Vehbi Dinçerler de refakat eder. Heyetin vardığı netice acıklıdır:

- Sizin gençlerinizde tarih şuuru az.

Bu tespit merhum Turgut Özal'ı ve orada bulunan diğer yöneticileri bir hayli üzer. Hiç ummadıkları bu durum karşısında âdeta sarsılırlar ve Japon heyetine sorarlar:

- Peki, Japonya olarak kendi gençlerinizde millî bir şuur oluşturma adına neler yapıyorsunuz?

Heyette yer alan Japon eğitimci söz alır:

- **“Okula başlayacak olan çocuklarımıza bir program uygularız. Önce onları en gelişmiş fabrikalarımıza götürür, robotların yaptığı makineleri gösteririz. Makine yapan makineler karşısında hayret ve hayranlık içinde kalır masum yürekleri. Anlayacakları bir dille, orada yapılanları açıklarız. Bu fabrikaların sadece Japonya’da yapılabildiğini, başka milletlerin bunu başaramadıklarını, okul öncesi çocuklarımıza anlatırız. O küçük çocuklar, duyduklarına hem şaşırırlar hem de çok mutlu olurlar. Bu geziler tamamlanır. Çocuklar, saatte 250-300 km sürat yapan trenlere bindirilir. Bu araçların da sadece Japonlar tarafından yapılabildiği vurgulanır. Eğer kendileri de iyi ve düzenli çalışır ve Japon olduklarını unutmazlarsa bunların daha lüks ve daha süratli olanlarını yapabilecekleri kendilerine söylenir. Bu geziler zinciri, onlara Japon olmanın ne kadar önemli bir şans olduğunu kabul ettirir. Sonunda yolları, Nagazaki ve Hiroşima’ya düşürülür. Orada, öğrencilere Japonların II. Dünya Savaşı sırasında başlarına gelen felaket anlatılır ve şunlar söylenir:**

- Bu çalışkan milletin düşmanları da vardır. Eğer daha çok ve daha dikkatli çalışmaz-

lar ve iyi Japon olmazlarsa kendilerinin de başına, bu bombaların daha beteri atılabilir. Çünkü eski düşmanlıklar bütünüyle bitmiş değildir.

Çocuklar, atom bombası atılmış şehirlerde yaşanan acı hatıralarla sarsılırlar. Zira atom bombasından geriye, sadece on binlerce ölü, yaralı ve ot bile bitmeyen topraklar kalmıştır. Bu dehşetli gerçek, onları derinden derine etkiler. Okul hayatında da bu bilgi ve bilinç çerçevesi etkili bir biçimde genişletilir. Dolayısıyla bu gençlerin Japon olmaktan başka çareleri kalmaz.”

Japon eğitimci bizim yöneticilerimize bu tespitlerini anlatırken bir yönetici ona şöyle der:

- İyi de bizim sizin gibi Hiroşima ve Nagazaki’imiz yoktur, diye seslenir. Bu sesi duyan Japon hiç düşünmeden şu cevabı verir:

- Sizin Hiroşima ve Nagazaki gibi yerleriniz bizimkilerden çok daha etkilidir, der ve şu örnekleri sayar:

“Bir metrekaresine bin merminin düştüğü Çanakkale Zaferi’nin kazanıldığı tarihî savaş alanları sizde. Çocuklarınızın ve gençlerinizin etkilenmesi için yeter de artar bile Çanakkale. Dünyanın en gelişmiş ve güçlü ordularına karşı Türkler olmazları olduruyor ve bütün dünyayı hayretler içerisinde bırakan bir zafer kazanıyorlar. İmanın, azmin, birlik beraberliğin neleri yendiğini ispatlıyorlar burada. İşte sadece bu olay, bu bölge ve bu zafer dahi gençlerinizin millî şuur kazanmalarına yetecek örneklerle doludur. Bu sebeple gençlerinizi gruplar hâlinde Çanakkale’ye götürüp gezdirmelisiniz. Her Türk genci Çanakkale savaşlarının yapıldığı bölgeyi bilerek gezmeli, atalarının ne olmazları başardığını gururla görmeli, iftiharla öğrenmelidir. Daha sonra onlara demelisiniz ki: Sizler de birlik beraberlik içinde çalışmazsanız düşmanlarınız yine gelir, Çanakkale’yi işgal etmeye kalkışır; yurdunuzda özgür yaşamayı size

layık görmez, tutsakları durumuna düşürmek isterler... Ama çalışır, teknolojiyi yakalarsanız ülkenizi kalkındırır, gelişen bir ülke hâline getirirsiniz. Başınız dimdik durursunuz yabancıların karşısında!”⁰¹

Şimdi bu hatıranın üzerine Çanakkale'nin dünya tarihini değiştiren bir mücadele olduğunu, esareti asla kabul etmeyen Türk, Kürt, Arap, Gürcü, Laz vb. onlarca farklı etnik kökenden gelen Müslümanın tek vücut hâlinde şehadeti göze alarak bir Çanakkale ruhu oluşturduklarını hatırlayalım. Çanakkale ruhu bizim için ne ifade eder? Onu düşünelim.

Öte yandan da şu hususların altını çizelim:

İlk insan ve ilk peygamber Hz. Âdem (a.s.) ile başlayan insanlık tarihinin bugünkü yolcularıyız. Aynı zamanda Hz. Âdem ile başlayan tevhit geleceğinin takipçileriyiz. Yaşayabilmemiz için dünyayı bizim hizmetimize sunan Allah'a aidiz ve tekrar ona döneceğiz. Başlangıcımız da sonumuz da Allah'tır ve adımız Müslümandır. Buraya kadar saydıklarımız bizim zaman, mekân, kimlik bilincimizi oluşturan hakikatlerdir. Girişte aktardığımız anekdot varlığımızın devamını sağlayacak, hayata dair ideallerimizi güçlü kılacak olan tarih bilincinin ne olduğuna dair önemli bir örnektir.

Tarih bir olaylar zinciridir, bu olayları bilmek, sıralamak tarihi bilmek sayılabilir ancak tarih şuuru, bilinci sayılamaz. Zira tarih bilinci bu olaylara dair bir bakışa, duruşa sahip olmaktır. Tarih şuuru, tarihin nesnesi değil öznesi olmaya yönelmektir. Tarihin nesnesi olanlar olayların arkasından sürüklenir giderler. Öznesi olanlar ise tarihi olayları, süreçleri belirler, onlara yön verirler. Tarihin öznesi olanlar etken, nesnesi olanlar edildendir. Özne olanlar; İbrahim (a.s.), Hz. Musa (a.s.), Hz. Muhammed (a.s.), Tarık bin Ziyad, Alparslan, Selahaddin Eyyubi, Fatih Sultan Mehmet, Ulubatlı Hasan, Seyit Onbaşı ve Ömer Halisdemir gibi tarih yapan gerçek kahramanlardır. Tarihin nesnesi olanlar ise isimleri, unvanları unutulup gitmiş ölümlerdir. Öyleyse diyebiliriz ki; biz iki açıdan tarihin öznesi olmakla mükellefiz:

- İnsan olarak tarihin öznesi olmakla sorumlu-yuz.
- Mensubu olduğumuz medeniyet bizim omuz-larımıza tarihin öznesi olma sorumluluğunu yüklüyor.

İnsan olarak tarihin öznesi olmalıyız çünkü bizi yaratan Allah, dünyayı imar etme, Allah'a kulluk

etme ve yeryüzünde iyiliği çoğaltma, kötülüğe ve zulme karşı mücadele etme görevi verdi. Bu görev ve mesuliyet bize olaylara yön verme ve tarih yapma sorumluluğu yüklüyor. “Yeryüzünün halifesi” olarak yaratılmış olmak bizi içeriye değil dışarıya çekiyor, pasifliğe değil etkileyici olmaya çağırıyor. Tevhit geleneğine mensup olmak, bu tarih zincirinin bir mensubu olmak bize en yakınımızdan başlayarak hakkı ve adaleti, barışı ve huzuru tesis etmek için çalışmayı zorunlu kılıyor. Bu zorunluluk tarihin ve mensubiyetimizin bize yüklediği bir görevdir. Tarih bilinci bu sorumluluğun farkında olmak demektir.

Mensubu olduğumuz medeniyet bize tarihin öznesi olma görevini yüklüyor. Yaklaşık bin yıldır Anadolu coğrafyasında yaşayan ve İslam'ın sancaktarlığını yapan bu millet, tarih yapan bir millettir. Bugün dünya tarihi yazmak isteyenler, Müslümanları, Selçukluları ve Osmanlıları yok sayarak tam ve doğru bir dünya tarihi yazamaz. Hatta Endülü'sü, Osmanlıları yok sayarak bir Avrupa tarihi asla yazılamaz. Çünkü Selçuklu-Osmanlı ecdadımız Orta Asya'dan Avrupa içlerine, Balkanlardan Kuzey Afrika'ya kadar dünyanın dört bir yanına İslam'ın adalet ve barış anlayışını götürmüş bir millettir. İstanbul merkezli bu devlet, tarih boyunca İslam coğrafyasının güvencesi, hizmetkârı, mazlum coğrafyaların duası ve umdu oldu. Haçlı saldırılarına karşı Müslümanlar için bir set oldu ve asla esarete boyun eğmedi. Canıyla, kaniyla mücadele etti ve şehitlerin yurdu oldu. Bu mücadele ve mücahede ruhu bize tarihi bir sorumluluk yüklüyor. Bizden içinden geldiğimiz tarih geleceğinde olduğu gibi tarihin öznesi olmamızı istiyor. Meşhur ifadeyle söylersek “tarih bizi çağırıyor.”

Şimdi soru(n) şu:

Yukarıda bahsettiklerimizi dikkate alarak tarihin önümüze getirdiği **“özne olma”** sorumluluğuna sahip çıkacak mıyız?

Somutlaştıracak olursak Necip bir milletin, asil bir coğrafyanın çocukları olarak 1071 Malazgirt ruhuna, 1453 Fetih ruhuna, 1915 Çanakkale ruhuna ve 15 Temmuz ruhuna sahip çıkıp tarihteki kutlu yürüyüşe devam edecek miyiz?

Yoksa **“bizden bu kadar”** deyip tarihin nesnesi olmaya; ruhlarımızın sömürgeleştirilmesine, köleliğe ve esarete razı mı olacağız?

Vereceğimiz cevap aynı zamanda tarihte **“ne olarak”** var olacağımızın cevabı olacaktır.

Takdir sizin...

İdeolojik Tarihçiliğin Sefaleti

Tarih, yaşanmış olayların yer/zaman göstererek ve sebep sonuç ilişkisi de kurularak hikâye edilmesi ile oluşturulmuş metinler, anlatılardır. Genellikle tarih ideolojik okumalara mahkûm edilir ve olaylar, kişiler nesnel bir anlatımdan ziyade sisteme/ideolojiye uygun hale getirilerek yazıya geçirilir. Bu bağlamda tarih bir bilim değildir.

Tarih kelimesinin İngilizcede karşılığı olan history kelimesi hikâye/öykü anlamına da gelir. Hikâyeden farkı bağımsız ve bağlantısız bir göz tarafından yazılmamış olmasıdır. Unutmayalım ki tarihi galipler yazar. Dolayısı ile bu hikâyenin kötü kişileri mağluplardır. Çoğunlukla tarih metinleri kurgusal, ideolojik ve taraflıdır. Bu özellikleri ile algıları yönetme sürecinde kullanışlı metinler olarak dikkat çekerler. Üstelik bu anlatıların toplumun yeniden inşasında ki rolü yadsınamaz.

Milletler tarihleri ile övünmeyi severler. Ontolojik üstünlüğün ancak takva ile olduğu bu dünya da ötekine karşı sosyolojik üstünlük kurmanın araçlarından biri de tarihsel hikâyelerle mümkün

DOSYA

Cemalettin
AYDINOĞLU

olacaktır. Geçmişte kussasların (kıssa anlatanlar) gördüğü itibar buna delildir. Geçmişle övünmek geçmişte kalmanın sebebi olacaksa bu tehlikeli bir sürecin adıdır. **“Biz atalarımızın dini üzerineyiz”** (Bakara,170) deyip geçmişin şirk kokan inanç paradigmasına sarılıp kalmış yapıyı Kur’ân şiddetle eleştirmiştir. Bazen geçmişe olan özlem saplantılı bir hal alır. Mezarları saymaya kadar giden bir sürecin kapılarını bile aralar. (Tekasür suresi,2) Kur’ân bunu **“çoklukla övünmek”** diyerek kabul etmez. Kur’ân kıssalara geniş bir yer ayırdığına göre tarihi olaylara ilgi göstermek zorunluluğumuz vardır. Kur’ân kıssalarında yer, tarih ve kişiler anlatılmaz. Onun yerine sebep sonuç ilişkisi ve tevhid ilkesi merkeze alınarak bir tarih dili ile kıssaları anlatır. Bu yeni bir tarih okuma biçimidir. Kıssaların özellikleri:

a) Teolojik bir dil kullanılmıştır. Bu anlatılarda bütün kapılar Allah’a çıkmaktadır.

b) Hz. Muhammed ve takipçilerine başlarına gelen sıkıntının bir benzerinin daha önce de yaşandığı ve sonucun inananların lehine tecelli ettiği anlatılmaktadır.

c) Kıssalar aracılığı ile ahlaki dersler verilmektedir.

Tarih, milletleri birbirine düşman edebildiği kadar dost da edebilir. Öte yandan bir bilinç tazelemenin aracı olarak kullanıldığında ise milletlerin safları sıklaştırmasına da sebeptir. Tarih üç adım atlamaya benzer; Geriden hızlanarak gelmezseniz, ileriye atlayamazsınız. Batılılar bizlerin tarih yapan ama tarih okumayan/ders çıkarmayan bir millet olduğumuzu iyi bildiği için geçmişle bağımızı kopartacak hamleleri planlamaktadır. Öyleyse batı ne-

residir ve batılı kimdir? Batı coğrafi bir mekândan ziyade zihni bir kategoriye ifade eder. Buna göre:

a) Kültürel anlamda kendini greko-romen (yunan/roma) mirasının devamı sayan,

b) Dini anlamda Jude/cretien (Yahudi/hristiyan) bir geleneğe yaslanan,

c) Milliyet olarak da Anglo sakson ve kıta Avrupalı ülkeleri kökenli olan toplumlara batılı denir.

Bu şartlardan birini bile taşımak sizi batılı yapmaya yeterlidir. Ortadoğu'nun kalbine bir hançer gibi saplanan İsrail batı, bitişiğindeki Lübnan doğudur. En doğudaki Avustralya batı en varıl ülkelerden biri olan Japonya doğudur. Batı Ortaçağ'da yaşadığı kilise baskısını Rönesans, reform, aydınlanma ve sanayi devrimi ile üzerinden attıktan sonra dünyayı ve ötekini bir mülkiyet meselesi olarak görmeye başlamıştır. Dünya tüketilecek bir kaynak diğer insanlar ise batıya hizmet edecek uşak olarak algılanmıştır. Peki, batı nasıl oldu da başka ülkelerde batının değer ve çıkarlarını gönüllü savunan yerli ajanlar üretebilmiştir? Atilla İlhan'ın söylediği **“Türk aydını dediğimiz kişi batının manevi ajanıdır”** noktasına nasıl ulaşmıştır? İşte cevabı:

1) İlerlemeci Tarih Anlayışı: Bu anlayışa göre Âdem ile başlayan insanlık tarihi içerisinde en üst nokta içinde bulunduğumuz zaman dilimidir. Bu günün kazananı batı olduğuna göre ona minnet duymamız gerekir ve bunun için tarih batıya uygun olarak yeniden yazılmalı ve okutulmalıdır.

2) Felsefe ve Bilimsel Düşüncenin Batıdan Türediği İddiası: Batı kültürel ve zihinsel anlamda iki büyük sıçrama devri yaşadığını kabul eder. Bunlar Antik Yunan medeniyetinin özgür düşünce ile iltisakı ve yeniçağ sonrası yaşadığı aydınlanma dönemi. Bu iki süreçte başka medeniyetler var olmamış gibi bütün bilgilerin bu iki havzadan çıktığı öğretilmiştir. Tarihi Herodot, tıbbi Hipokrat, felsefeyi Aristo, Matematiği Thales bulmuş, dünyanın başka coğrafyalarındaki bilimsel hakikatler görmezden gelinmiştir. Oysa insanlık tarihinin bilgiyi yığarak ilerlediği aşikârdır. Herkes heybesindeki bilgiyi ortaya koyar, ihtiyacı olan alır, kullanır ve geliştirerek o heybeye iade eder. Çin, Hindistan, İran, Anadolu ve Mısır medeniyetleri yokmuş gibi davranmak kabul edilemez.

3) Yeni Bilimsel Paradigmanın Kendi Özel İktidarını Oluşturmadaki Ketumluğu: Bilimsel devrim ile denenmeyen, gözlemlenmeyen tüm bilgiler yanlış kabul edilmiştir. Böylece vahiy devre dışı bırakılmak istenmiştir. Makine insana hükmeder hale gelmiştir. Bilim adamları yeni Yunan tanrıları mesabesinde.

4) Devrimlerle Gelen Hafıza Kaybı: Tekke ve zaviyelerin ilgası sözlü kültürden beslenen bir toplum için büyük bir yıkım olmuştur. Bilgi ve geleneğin en kolay ve hızlı transferi bu yolla mümkün iken yasaklanarak bu damar kurutulmuştur. Böylece geçmişine düşman bir kitle yetiştirmek kolaylaşmıştır. Harf inkılâbı ile ülema devre dışı bırakılmış, öğrencilerinin öğrencisi olma pozisyo-

Dünyanın neresinde bir savaş olsa altından batılı bir ülkenin çıkmasına neden şaşırıyorsunuz? Dünyada iki ülke savaşır neden hep kazanan beyaz adamın ülkesinin silah tüccarları olur, düşündün mü?

Dünyanın güneyi açlıkla boğuşurken kuzeyinin obeziteyle mücadele etmesi adil mi?

Batı, tüketimi artırmak için her şeyi pazarlayan adamların ülkesidir.

nuna indirgenmiştir. 1900'lü yıllarda Osmanlı'da okullarda latin harfleri ile de eğitim yapıldığını düşünürsek bu inkılâbın tam olarak neye tekabül ettiği bir muammadır.

5) Pozitivist/Darvinist Eğitim: Bilimsel eğitim adı altında dini değerlere uzak bir eğitim modeli ile toplum kültürüne ve tarihine yabancılaşmıştır. Bir teori olan Darwinin türler arası geçiş ile ilgili görüşlerinin yaratıcı kudret anlayışını akamete uğratmak için eğitim sistemine monte edilmesi geleneksel değerlerine hasmane bir tutum geliştirmenin de kapılarını aralamıştır.

6) Akademik Eğitimde Diretilmesi: Nitelikli okullara mevcut ölçme sistemi ile öğrenci alınmaya devam edildiği sürece öğrencinin derse ilgisi “**sınavda çıkacak mı?**” noktasında düğümlenmektedir. Çıkmayacaksa tarih, kültür, medeniyet ve din dersleri ilgisini çekmemektedir. Böylece kendi medeniyetine karşı ilgisiz bireylerin sayısı hızla artmaktadır.

7) Algı Yönetme Merkezleri: Medya, sanal iktidarlar, kültür endüstrisi ve moda aracılığı ile evrensel dünya yurttaşı yetiştirilmeye çalışılmaktadır. Bu tipler yurtsuz ve ülküsüz olmayı marifet bilirler. Bireysel anlamda yaşadıkları tatmini öncelerler.

Aşılması gereken bir hedef olarak gördüğümüz batı aslında nasıl bir mî-rasa sahiptir?

- Ülkelerin yeraltı ve yer üstü kaynaklarını sömürmek için korsanlarını dünyanın bilinmeyen coğrafyalarına gönderip yerli halklarına soykırım uygulayan ve bunu da coğrafi keşifler diye pazarlayandır.
- Koskoca Afrika kıtasından binlerce mazlum siyah kardeşimizi bir mal gibi gemilere doldurup, satmak için Amerika'ya getirip sonrada Karayip-ler'de kaderiyle baş başa bırakandır. Jamaika, Haiti, Dominik Cumhuriyeti, Bahama Adaları gibi zenci halklardan müteşekkil devletlerin Amerika kıtasında ne işi var diye hiç soruyor musun?
- İnsanları dinleri, milliyetleri yüzünden gaz odalarında zehirleyen, fırınlarda yakanlardır.
- 20.yy'da Avrupa kıtası ve çevresinde yaşanan iki cihan harbinde 50 milyon insanı öldürendir.
- Amazonları kim mahvetti? Atmosferi kim zehirledi? Antartika da buzulların erimesinden kim sorumlu? Kızılderili reisin dediği gibi beyaz adam toprağın ruhundan anlamamaktadır. Toprağı ve ötekini potansiyel düşman ve yok edilmesi gereken bir hedef olarak görmektedir.
- Dünyanın neresinde bir savaş olsa altından batılı bir ülkenin çıkmasına neden şaşırmıyorsun? Dünyada iki ülke savaşır neden hep kazanan beyaz adamın ülkesinin silah tüccarları olur, düşün-dün mü?
- Dünyanın güneyi açlıkla boğuşurken kuzeyinin obeziteyle mücadele etmesi adil mi?

• Batı, tüketimi artırmak için her şeyi pazarlayan adamların ülkesidir.

Ey Okur!

Beyaz adam ülkene ve medeniyet havzana dair bir şey söylediğinde, parmak salladığında ona kirli geçmişini hatırlat. Kurban'ı hayvan katliamı diye küçümseyenlere yılbaşında yedikleri hindinin pamuk tarlasında mı yetiştiğini sor. Arenalarda spor diye katlettilen boğalar adına sesini yükselt.

Kardeşim!

Bugün kendi gönül coğrafyanı unutmuş ve tarihinden utanır olmuştun. Oysa mazlumun yanında, zalimin karşısında durmuş bir ecdadın torunusun. Sen dünya da imparatorluk kurma becerisine sahip, üç kıtaya aynı anda hükmetmiş müstesna bir millet-i kadime'nin mirasçısısin.

Unutma... Ataların Balkanları feth ederken dillerine, dinlerine dokunmadılar. Emperyalist olsalardı Balkanlarda Türkçeden başka bir dil konuşulması gerekirdi.

Unutma... Deden Rumeli ile Karadeniz'i birbirinden ayırmadı. İkisini de kardeş bildi.

Unutma... Bir karınca yuvası için ordusunun yolunu değiştiren soylu bir medeniyetin temsilcisisin.

Unutma... Savaşta kadına, çocuğa, hastaya, aman dileyene, din adamına ve ekin tarlasına dokundurmayan bir savaş ahlâkına sahip kültürden geliyorsun.

Unutma... Yaralanan düşman askerini herkes ölüme terk ederken onu düşman cephesine omuzunda taşıyan dedendi. Aşını, son damla suyunu arkadaşına ikram edip susuzluktan şehadet şerbeti içenler bizim mahallenin çocuklarıydı. Kuşlar, yabani hayvanlar, evde kalmış kızlar için bile vakıf ihdâs eden atandı.

Genç Adam! İtiraz bayrağını birlikte yükseltelim. Dileğim, muktedir olduğunda bile hakkı ve sabrı tavsiye etmek için muhalif kalabilmendir. İsterim ki, düşünce ufkun bir pergel gibi şekillensin. Bir ayağın medeniyetimizin nirengi noktasında öbür ayağın evrenin tüm sathında olabilsin.

Unutma! Tarihine ilgisiz kalanlar tarihin çöp sepetinde yer bulurlar.

İslam Dünyası Neden Geri Kaldı?

İmi Bakımdan Analiz:

Türk fikir dünyasının önemli simalarından Mehmet Niyazi Özdemir'in sohbetlerinde zaman zaman tekrarladığı bir medeniyet mukayesesi var.

Özdemir'in iki arkadaşıyla birlikte yaptığı araştırmaya göre; 1.500 yılında Latin Dünyası'nın merkezi olan Sorbon'daki kütüphanelerde tıpla ilgili 11 eser var. Bunların 5'i Müslüman müelliflerden çeviri. Germen Dünyası'nın merkezi olan Frankfurt'taki kütüphanelerde tıpla ilgili 12 eser var. Bunların 5'i Müslüman müelliflerden çeviri.

Aynı günlerde İslam Dünyası'nın merkezi olan İstanbul'daki Fatih Medreselerinin kütüphanelerinde tıpla ilgili 926 eser var. Mehmet Niyazi Bey bu rakamları verdikten sonra hüzünle **'1800 yılında her şey tepetaklak olmuş. Biz çakılmışız. Onlar yükselmişler'** diyor.

Bir zamanlar **'Alimin uykusunun cahilin ibadetinden daha üstün olduğu', 'alimin mürekkebinin şehidin kanından daha makbul olduğu'** hadisi şeriflerini esas alan İslam Dünyası'nın son beş yüzyıl içinde derin bir kış uykusuna yattığı anlaşıyor.

Kaşgarlı Mahmut, 1072 yılında yazdığı **'Divanı Lügatı Türk'** isimli kitabının sonuna o güne kadar ilim dünyasında varlığı bilinmeyen Japonya'yı gösteren bir harita dahi koymuş. Şimdi, bilim ve teknolojiye Kaşgar nerede, Japonya nerelerde?

İslam Dünyasının sorunlarına kafa yoran mütefekkirlerin tespitleri gösteriyor ki sözün tam manasıyla geri kalmışız. Ne yazık ki bu derine gitmiş geri kalmışlığımızı pek fark eden de olmamış.

DOSYA

Yakın Tarih
Araştırmacısı
**Hüseyin
YÜRÜK**

Siyasi Bakımdan Analiz:

Mısır Sultanı Kavalalı Mehmet Ali Paşa tarafından tahsil için 1826 yılında Paris'e gönderilen Rifai Rafi Tahtavi (1801-1873) Fransa topraklarına ayak bastıkları Marsilya'da karantina uygulamasına tabi tutuldukları,

halbuki bu uygulamanın o günlerde Mısır'da 'İslam'a göre caiz olup olmadığının tartışıldığı' anlatıyor.

Sultan Abdülaziz'in 1867 yılında Fransa'ya yaptığı seyahat sırasında açılan ve içinde bir Türk standı da bulunan fuarı gezen bir Türk münevverin hayretler içinde şunu yazdığını okumuştum: Ben 25 yaşındayım. Ancak ömrümde bir gerçek karşısında bu kadar sarsıldığımı hatırlamıyorum. Paris'teki fuarı gezince bizim ülkemizin ne kadar geri kaldığını, Avrupalıların ne kadar ileriye gittiğini hayretle gördüm. Bahsedilen tarihin 1867 yılı olduğu düşünülürse geri kalmışlığımızın boyutuna dair kolayca bir fikir yürütülebilir.

Bütün İslam Alemi'nin üretimi Almanya'nın tek başına yaptığı üretime denk gelmiyor.

Kanaatimce İslam Alemi üretme yeteneğini kaybetmiş durumda. Ümmete yetecek kadar; fikir üretmiyoruz, ürün üretmiyoruz, adam üretmiyoruz, değer üretmiyoruz. Sonra da içine düştüğümüz derin yokluğu ve yoksulluğu içselleştiriyor ve bunun mübarek bir şey olduğu zehabına varıyoruz.

İstanbul'un Fethi'nde dönemin en yeni topraklarının ve savaş teknolojilerinin kullanıldığını unutuyoruz.

Suriyeli âlim Cevdet Said'in yıllar önce Yeni Şafak Gazetesi'nde bir röportajı vardı. İslam Ümmeti'nin içine düştüğü hali anlatırken Cevdet Said şöyle diyordu: Bizim köye kurt inip bir koyunu götürünce, hocalar ve köylüler oturup 'kurdun ağzının kapanması' için dua ederlerdi.

İçine düştüğümüz derin çaresizliği anlatan bu kadar trajik bir başka örnek olabilir mi? Köyünüzdeki koyunu gözünüzün önünde yakalayıp boğazlayacak canavara karşı 'ağız kapanma duası' yapmaktan başka tedbiriniz yok. Bir millet her türlü geri kalmışlıktan çalışarak kurtulabilir. İşte Güney Kore bunun bir örneği. Ancak geri kalmışlığı marifet sayan milletlerin kurtulması çok zor.

Sosyolojik Bakımdan Analiz:

Şark toplumları yaşadıkları tarihi kırılmaları yaygın olarak komplolarla açıklama kolaylığına kaçıyorlar. Bu alışkanlık onları geliştirmek yerine anlamsız bir tevekkül duygusunun ve fikir tuzağının içine itiyor. Tıpkı sosyolojik olarak ömrü tükenen Osmanlı Devleti'nin yıkılışının komplolarla izah edilmesi gibi bir başka fikir tuzağı bu.

Komplo hiç mi olmaz? Olur, ancak bütün komplolar sosyolojik gelişmeler üzerine bina edilir.

Sosyolojik değişimi okuyan komployu yener. Değişimi okuyamayan, bütün yenilgi ve zaafiyetlerini komploya yüklemek kolaycılığına sapar.

Osmanlı Devletinin ve medeniyetinin zirvesi olan Dersaadet İstanbul'un son yüzyıl fotoğraflarını dikkatle inceleyenler bu gerçeği görürler. İstanbul'un zamana yenikliğini, İstanbullunun hayat karşısında tükenmişliğini gösteren silik fotoğraflardır bunlar... Aziz İstanbul yok olmanın eşiğinde, Canım Üsküdar eski günlerin hasretinde, Mübarek Eyüp acımasız bir sahipsizliğin pençesinde...

Uzaktan kulağa hoş gelen Niğde, Konya gibi şehirleri gördüğümüz zaman İnsan hayal kırıklığına uğruyor, baştanbaşa kara, kasvetli manzara insana çok dokunuyordu. Kayseri'yi gördüğümüz zaman, doktor hayretler içinde kaldı. Kitaplarda okuduğumuz. 72.000 nüfuslu, ticaret ve sanayi ile meşhur büyük şehir, daracık sokakları, kapkara evleriyle Ortaçağ yadigârı bir harabeymiş. Kapalı çarşısından başka görülecek bir tarafı yoktu. Birçok Selçuklu eseri varsa da genellikle bakımsız, harabe halindeydi.

Bundan sonraki tarihi ve siyasi gelişmeleri isteyen komployla izah eder, kendini rahatlatır, isteyen sosyoloji ile izah eder, geleceği yeniden kurarken kendisi için dersler çıkarır. Nitekim yakın tarihimizi anlatan bazı eserlerin satır aralarında bu sosyal tükenmenin çok çarpıcı izlerine rastlamak mümkün. Bu satır aralarından Osmanlının koca koca şehirlerinin zamana yenik düştüğünü, kıtalararası çatışmalara giren Osmanlı Ordusunun fiziken tükenmesine şahit oluyoruz.

Demokrat Parti Hükümetlerinde Başbakan Yardımcılığı yapmış

Samet Ağaoğlu Erzurum vilayeti ile ilgili derin hayal kırıklığına şu sözlerle Siyasi Günlüğünde yer vermiş:

(...) Bununla beraber Anadolu'da nasıl bir hayat yaşandığının ilk defa bu gezintilerde sezmiştim. Böyle bir tetkik seyahatinde bindiğim otomobiline şoförü, **"Erzurum'a geldik"** dediği zaman, **"Nerede?"** diye sordum. Şoför elini uzatarak, **"İşte, şimdi çarşıya gireceğiz"** cevabını verdi. Halbuki önümde sadece bir yangın yeri, toprak içine kazılmış dükkanlar, küçük kerpiç evler ve bir, iki cami kubbe ve minaresi vardı. Kendimi tutama-

miş, **“Erzurum bu mudur?” diye bağırımtım. Hayalimdeki Erzurum’la gördüğüm arasındaki fark ne büyüktü Allah’ım...**

1.Dünya Savaşında Doğu Cephesinde subay olarak görev yapmış Faik Tonguç’un Hatıralarında da bu büyük tükenişin izleri mevcut:

(...)Bütün gün yol boyunca Türk halkının bakımsızlığından, zavallılığından konuştuk. Kasabalar, köyler ve köylüler hiçbir himmet görmemiş, boyuna soyulmuş, askere alınmış, sağlık durumları hiç düşünülmemişti. Korkunç bir sefalet ve perişanlık içinde yüzdükleri görülüyordu. Yüreğimiz sızlıyordu. Hayvanlara yem vermek için bir köyün yakınında durduğumuz sırada köylüler yanımızdaki Alman’ın doktor olduğunu haber alınca, hemen dört tarafımızı yaralı bereli, hasta 20-30 kişi aldı.

Doktor da üşenmeden, usanmadan sandıklarını, kutularını açıyor, çeşit çeşit ilaç çıkarıyor, hastaları birer birer muayene ederek, bu bahtsız insanların çabalarını, yaralarını sarıyor, öğütler veriyordu. Alman doktor yürekten gelen bir yakınlıkla, acı acı konuşuyordu: **“Küçük bir himmetle binlerce insan kazanabilirsiniz. Başlangıçta önemsiz gibi görünen bu hastalıklar, genel nüfus üzerine büyük darbeler vurur; şu çamur, toprak yığınlarında ömürleri sefaletle geçer gider.”**

Uzaktan kulağa hoş gelen Niğde, Konya gibi şehirleri gördüğü zaman insan hayal kırıklığına uğruyor, baştanbaşa kara, kasvetli manzara insana çok dokunuyordu. Kayseri’yi gördüğümüz zaman, doktor hayretler içinde kaldı. Kitaplarda okuduğumuz; 72.000 nüfuslu, ticaret ve sanayi ile meşhur büyük şehir, daracık sokakları, kapkara evleriyle Ortaçağ yadigârı bir harabeymiş. Kapalı çarşısından başka görülecek bir tarafı yoktu. Birçok Selçuklu eseri varsa da genellikle bakımsız, harabe halindeydi.

İstanbul’un, Konya’nın, Kayseri’nin sosyolojik olarak yenik düştüğünü göremeyen İttihatçı maceracılar Yemen’de, Trablusgarp’ta

bitmek tükenmek bilmeyen yeni maceralara atılıyorlardı o günlerde. Hangi ordu ve askerle?

İşte onun cevabı:

(...)Bugünlerin en önemli meselesi, karşımızdaki düşmandan çok, iâşe işi olmaya başladı. Yolların çamur deryası haline gelmesi, taşıtların azlığı yüzünden bölükler ciddi bir açlık tehlikesiyle karşıya bulunuyordu. Yüz elli dirheme (480 gr.) inmiş olan asker tayını bile verilmez oldu. Subaylara verilen de kuru peksimet, ara sıra gelen bir parçacık etten ibaretti. Bu böyle devam edebilse yine memnun olacaktık, zaman oluyordu ki bunu da bulamıyorduk.

Askerin hali pek feci olmaya başladı, Bir gün ihtiyatta bulunduğumuz köyden, ileri hattı teslim almaya giderken, askerin arasında bilinen pancar, yemlik, kuzukulağı gibi otları yemek için her biri bir yana dağılıverdiler. Dağılan askeri toplayıp mevziye götürmek için bir hayli zahmet çektim. Gerçekten ot yemek mecburiyetindeydik. Açlık hiçbir şeye benzemiyordu. Açlık sağlam yapılu bu köylü çocuklarını zayıf, cılız bir hale getiriyordu; dayanma güçleri düşüyor, yürürken şurada burada yığılıp kalıyorlardı.

Şüphesiz bir kişinin gözlemleriyle bir dönemi mahkum etmek bilimsel bir yaklaşım olamaz. Ben bu dönemle ilgili okuduğum kitapların tamamında bunlardan daha korkunç ve hüznü şahitliklere rastladım. İşin özeti şu: Sosyolojik olarak tükenen Osmanlı Devleti yaklaşık 100 yıllık mukavemetin ardından fiziki olarak da tükeniyor ve varlığı sona eriyor.

DOSYA

Zafer
BİLGİ

Endülüs:

Bir arada yaşama tecrübesi ve Avrupa

Ortaçağ Karanlığı kelimesine tarih kitaplarında hep rastlamışsınızdır. Bu kavram Avrupa'nın ortaçağ karanlığında kıvranırken, hemen yanı başında İspanya yarımadasında altın bir çağ yaşıyordu: Endülüs İslâm Medeniyeti.

Bugün Batı, müthiş bir propaganda ile son bir kaç asırlık teknolojik ve maddi üstünlüğünü ön plana çıkartarak, sanki tarihi "Medenî Batı" ve "İlkel diğerleri" olarak takdim ediyor. Bu hususta önemli bir başarı elde ettiği de açık. Öyle ki, Müslümanlar bile bu propagandanın etkisinde kalmakta ve Batı'nın karşısında aşağılık kompleksine girmekte ve kendisini onların karşısında geri hissetmektedir. Şüphesiz bunda hem kendi tarihini, hem de batının tarihini bilmemenin çok büyük rolü vardır. Oysa bir Endülüs örneği, Müslümanların Avrupa'da nasıl bir medeniyet, bilim ve insanlık örneği ortaya koyduklarını, o dönemde Avrupa'nın nasıl ilkel ve barbar bir seviyede bulunduğunu çok iyi göstermektedir.

1492, tarihte bir dönüm noktası, Endülüs Emevi devletinin yıkım tarihi, Avrupa'nın ilim ve sanatta zirve devleti olan bu kutlu medeniyetin tarihin sahnesinden silindiği tarih...

Bu tarih, Avrupa'nın bilim ve kültürünü besleyen kaynağının 8 asırlık çınar olan İslâm Medeniyetinin, kurutulduğu tarih...

Avrupa bizzat kendi kaynağını kurutmuş, bu muhteşem Endülüs medeniyetinin birlikte yaşama hoşgörü ve birlikteliğini devam ettirememiştir.

Aslında Avrupa kozmopolit yaşama şansını bu tarihte yitirdi. Ortak bir iyi etrafında bu birlikte dindil ve ırk birlikteliği yaklaşık 8 asır bu coğrafya da Endülüs ile tecrübe edilmişti. Bir arada yaşama tecrübesi bugün hâlâ başta Avrupa kıtası olmak üzere birçok coğrafyanın sorunu. Farklılıkları yok saymak, baskı politikalarıyla bunu tarihlerine kara bir leke olarak işleyen Avrupa medeniyeti bu noktada sınıfta kalmıştır. Endülüs medeniyetinin üzerinden silindir gibi geçip yok ederek bu tecrübeden istifade etmek bir yana tarihte benzeri görülmemiş bir zulüm ve vahşetle bu muhteşem kültür yok etmiştir.

Bir arada yaşama ahlâkı ve kültürü, Endülüs medeniyetinde kendini en parlak şekilde göstermektedir.

Tarık bin Ziyad'ın başlattığı bu kutlu medeniyet, 8 asra yayılan muhteşem bir kültür ve medeniyet tecrübesi. Bugün ABD'nin 3 asırlık bir devlet olduğunu düşündüğümüzde bu 8 asrın ne kadar anlamlı olduğu daha iyi anlaşılıyor.

Müslümanlar bu örneği hakkı ile bilseler, hem batı karşısındaki komplekslerinden kurtulurlar, hem batının "medeniyet" maskesi altındaki gerçek yüzünü görürler, hem de yeniden insanlığın ve medeniyetin ne olduğunu göstermek için oradan güç alırlar.

Şimdi bize düşen tekrar bu kutlu davanın peşine düşmek. Bu muhteşem medeniyetin içini dolduracak nesiller yetiştirmek. Önce kendini, sonra çevresini ve sonunda cihanı aydınlatacak bir duruşa sahip olmak. Bu köklü medeniyetin torunları olarak bizler aynı hassasiyetle tekrar cihana ilham kaynağı olacak bilim, sanat ve kültür zirvesi oluşumları kurmaya aday olmalıyız.

Bir dönem biz has duruşumuzla, dünyayı arkamızda dolaştırmış ve taklit edilen olmuştuk. Şimdi aynı birikim ve donanımla tekrar cihanı kendimize hayran bıraktıracak çalışmalara yelken açmak için Endülüs Medeniyeti bize ilham vermelidir.

Bu medeniyetin her yanına vurulan şu damga bize en büyük yol gösterici ilke olacaktır.

"LA GALİBA İLLALLAH" TEK GALİP OLAN HAKTIR.

Prof. Dr.

EBUBEKİR SOFUOĞLU

Sakarya Üniversitesi Öğretim Üyesi

"Tarih, batının tartışmasız üstün olduğu psikolojisinden kurtulduğumuz an doğru yazılmaya başlayacaktır."

İKRA: Hocam çok genel gibi görünen ama önemli olduğunu düşündüğümüz bir soruyla başlamak istiyoruz: "Tarih ve İnsan" veya daha özele inersek "Tarih ve Müslüman" sözü ne ifade eder?

Prof. Dr. Ebubekir SOFUOĞLU: Tarih, diğer canlılar gibi, bitkiler, hayvanlar ve insanlar gibi yaşayan bir olgudur ve hiçbir zaman kesintiye uğramaz. Hayat devam ettikçe, dünya devam ettikçe tarih de devam eder. Aslında hayat ve dünya devam ettikçe tarih de devam eder, cümlesi malumun ilamıdır bir bakıma. Fakat dünya devam ettikçe tarihin de devam edeceğini bilsek bile, geçmişte yaşananların –tarihte de, günümüzde de, bizzat kendi yaşamımızda da– aslında bir kez yaşandığı, bir daha yaşanmayacakmış gibi bir algı vardır zihnimizde. İşte bir trafik kazası, bir kere oldu, ama bir daha olmayacak; çünkü tedbirleri aldık. Veya bir elektrik kazası, kısa devreden bir yan-

gın çıktı, ama bir daha olmayacak, gerekli tedbirler alındı... şeklinde bir algı vardır. O sırada ülkeyi yönetenlerin veya söz konusu adli vakanın gerçekleştiği binaları, kurumları yönetenlerin beyanlarına inanılır. Bu aslında oluşturulmuş bir algıdır. Biz de buna inanmak istiyoruz aslında; çünkü kaoslarla sıkıntılarla yaşamak istemiyoruz.

Tarihte yaşananlar, insanın yemek yemesi, su içmesi gibidir, değişmez.

Şimdi tarih, geçmişteki hadiselerin benzerleri anlamında, o denli mecburi karşılaşıcağımız bir olgudur ki, nasıl insanın yemek yeme, su içme ihtiyaçları tarih boyunca değişmemişse, tarihte yaşananlar da, dünya durdukça değişmeyecektir. Nasıl yemek yemek, su içmek, uyumak zorunlu bir ihtiyaçsa, tarihte devam eden savaşlar da aslında bir bakıma zorunlu bir ihtiyaçtır. Neden? Şimdi coğrafya kaderdir, kimi

insanlara avantajlar sunar, bu avantajları başka coğrafyalardaki insanlara sunmaz. Bu bir kayıp sayılır, ama aslında değildir. Allah dünyayı coğrafyanın şartlarına göre yaratmıştır. Sıcak iklimdekilere bu iklime uygun meyveler, sebzeler; soğuk iklimdekilere de buna uygun sebzeler sunulur. Aslında burada bir denge gözetilir. Ama doyum-suz insan, kendi bölgelerindekilerinin yanında diğer bölgelerdekini de kullanmak için saldırganlığa başlar. Bazı bölgelerde nüfusun artması da ihtiyaçları karşılamak için başka bölgelere saldırma düşüncesini mecburi hale getirir. Çünkü krallar da kendi devletlerinin, toplumlarının ihtiyaçlarını giderme mecburiyeti hissederler. Yoksa halkın kendilerini bir ihtilalle devirme korkusu yaşarlar.

Yalın bir tarih okumasıyla bile savaşların kaçınılmaz olduğu görülür.

Şimdi bu yalın mecburiyetler, geçmişte yaşanmış savaşları yine mecburi hale getirecektir. Geçmişteki savaşların bittiğini beklemek safdilliktir. Milattan önceki tarihlerden itibaren tarihe baktığınızda dünyanın her bölgesinde periyodik olarak savaşlar olagelmıştır. Kabaca 4000 yıl olarak tanımlayacak olursak yazılı tarihi bu gerçek açıkça görülür. Gerçi yazı işte M.Ö. kaçıncı bin yılda bulundu deniyor ki, ben buna katılmıyorum; çünkü benim inancıma göre Hz. Adem'e (as) sayfeler gelmiştir ve sayfeler boş gelmeyeceğine göre yazı orada da vardır. Eğer bunu bilimsel olarak ispatlayamazsınız denirse, yazının M.Ö. şu tarihte bulunduğuna ilişkin de bilimsel bir delil yoktur.

Milattan önceki tarihlerden itibaren tarihe baktığınızda, ellışer, kırkar, otuzar, yirmışer yıllık periyotlarla dünyanın her bölgesinde savaşlar olagelmıştır. Şimdi biz 2018 yılında savaşların bittiğini mi düşüneceğiz!? 2218'den 2018'e baktığımızı düşünelim, yani 200 yıl geriye baktığımızda savaşların bitmediğini göreceğiz. Evet bu bir çıkarımdır, ama bugünden 100 yıl, 200 yıl geriye gittiğimizde de savaşların bitmediğini görüyoruz. 1945 yılında hiçbir ülke savaş yoluyla başka ülkelerin topraklarını almayacak diye bir karar alındı, Birleşmiş Milletler Şartı. Ama dönüp geriye baktığımızda 1945'ten sonra da dünyanın her bölgesi, Müslümanların yaşadığı bölgeler birkaç kez yakıldı, birkaç kez bombardımana tabi tutuldu, insanlar sürekli katledildi, öldürüldü ve halen öldürülüyor. Ama bizim zihnimizde trafik kazası oldu bitti, elektrik kazası bir kere oldu artık olmayacak gibi, savaşların da bundan sonra olmayacağı gibi bir algı vardır ki, bu tamamen yanlıştır. İnsanların yeme içme ihtiyaçları ne zaman biterse, saldırganlık ihtiyaçları da o zaman biter.

Siyonizmin hedefleri saldırganlığın devam edeceğinin bir başka delilidir.

Saldırganlıkların ve savaşların bitmediğine bir de şu açıdan bakabiliriz. Siyonistler 2000 yıldır vaat edilmiş kutsal topraklardan söz ederler ki, bu gün de halen aynı şeyi söylüyorlar. Dünyayı kana bulayan Siyonistler "Ben Nil-Fırat arasını alacağım," yani açık açık ben savaşacağım ve bu toprakları alacağım diyor. Eğer bu gün bunu yapmıyorlarsa, buna imkân bulamadıkları için yapmıyorlardır. Ellerine fırsat geçtiğinde Türkiye'de de, Anadolu'da da, bunu yapmaktan geri kalmayacaklarına yüzde yüz emin olmamız gerekir ki, 18 Mart 1918'de Çanakkale'de kapımıza kadar dayanmışlardı. Yine 15 Temmuz 2016'da Güneydoğu'yu elimizden alacak şekilde bir darbe teşebbüsüne kalkıştıklarını da zaten gördük. Bundan sonra da bunların bittiğini beklemek fazlasıyla ahmaklık olacaktır.

İKRA: Hocam dergimizde bu konuyu işlememizin asıl sebebi de bu bilince sahip olmaktır ki, çok ayrıntılı bir şekilde bunu izzah ettiniz. Şimdi tarihe baktığımızda, çok büyük dönüşümlerin, çok büyük iniş çıkışların yaşandığına şahit oluyoruz. Çok büyük devletlerin, imparatorlukların yıkılıp yok olduğunu, zayıf devletlerin, toplulukların çok güçlü devletler haline geldiğini görüyoruz. Bu anlamda, geleceğe yön vermek, ümitsizliğe veya rehavete kapılmamak için tarihe nasıl bakmak ve tarihten nasıl istifade etmek gerekir?

Prof. Dr. E.S.: Yukarıda söylediklerimize benzer değerlendirmelerle devam edecek olursak, geçmişte milletlerin kendilerine zorunlu hayat sahası kıldığı alanlara bakmak lazım. Geçmişteki insanların hayat sahaları nerelerse, ki biz de onlar gibi aynı ihtiyaçlara sahip olduğumuz için, bizlerin de zorunlu hayat sahaları oralardır. En önemli ve dünyanın bir numaralı zorunlu hayat sahası diye tanımlanan bölge Akdeniz havzasıdır. Bu sadece hayat ihtiyaçlarının giderilmesi manasında değil, siyasal egemenliğin kazanılması manasında da böyledir.

Akdeniz havzasını yöneten, dünyayı yönetir.

Akdeniz havzası için şu ifade kullanılır; ana kıtayı yöneten bütün dünyayı yönetir. Ana kıta Akdeniz havzasıdır. Neresidir Akdeniz havzası dediğimiz yer? Akdeniz'in her iki tarafıdır. Kuzey kıyıları ve güney kıyıları, yani Avrupa kıyıları ve

Afrika kıyılarıdır. Bu bağlamda batı girişi Cebelitarık boğazı, doğu girişi ya da çıkışı Süveyş kanalı, kuzey çıkış ya da girişi de Çanakkale ve İstanbul boğazlarıdır. Yani Akdeniz'in üç giriş çıkışı vardır ve bunun bir tanesi de bizdir, Türkiye'nindir. İşte bu bölge dünyanın pazar yeridir, paranın toparlandığı, el değiştirdiği yerdir. Güç de parayla birlikte burada el değiştirir. Paraya hakim olan, iktisadi yapıya hakim olan, siyasi yapıya da hakim olur. Dünya'daki pek çok savaş, Akdeniz havzası bağlamında olmuştur. Peki, başka bölgelerde savaş olmamış mıdır? Oralarda da olmuştur. Ancak oralarındaki kaynaklar, Akdeniz havzasına nispetle daha azdır, ama önemlidir.

Coğrafi keşifler değil, coğrafi hırsızlıklar.

Herkes Akdeniz'de toplanamayacağına göre, Batı oralarındaki kaynaklara da saldırır, yani parasını verip almaz. Coğrafi keşifler değil, coğrafi hırsızlıklarda da biz bunu gördük. Batı, parasını verip almadığını kendi ifade ediyor. Ne diyor? Asya'nın, Afrika'nın, Amerika'nın kaynakları, değerli madenleri Avrupa'ya taşındı. Bir maden Avrupa'ya kendiliğinden nasıl taşınır? Hatta burada akmiştir ifadesi kullanılır. Asya'nın, Afrika'nın, Amerika'nın değerli madenleri Avrupa'ya akmıştır. Bilimsel kaynaklarda böyle geçer. Ya da şöyle derler: Avrupa'da gümüşün bollaşması. Nasıl bollaştı bu? Satın mı almışlardır? Hayır, sömürmüşlerdir. Bunun sömürü olduğu şöyle de anlaşılır; yakıt aldığınız akaryakıt istasyonlarına bakın, kâhir ekseriyeti İngiliz, Fransız, Amerikan şirketleridir. Amerika'da belki bir miktar petrol vardır, bir de Avusturalya'da; ama Almanya'da, Fransa'da, Avusturya'da bir yudumluk petrol kuyusu var mıdır? Yok. O zaman bunlar nasıl petrol devi olmuşlar? Cevap, sömürü ile ve sömürü hâlâ devam ediyor. Şimdi Akdeniz havzası

hem pazarın olduğu yer, hem de yağmalanan kaynakların dünyanın diğer bölgelerine aktarılacağı en kısa nakil hattıdır. Diğer bölgeler, enerjinin pazara taşındığı kaynak bölgelerdir.

1815 Viyana kongresinde Türklerin Orta Asya'ya sürülmesi kararlaştırıldı.

Dolayısıyla hem tarih öncesinde, hem de tarih sonrasında bu bölgedeki egemenlik savaşı hiç bitmemiştir ve bugün de devam etmektedir. Hatta batılılar bunu disipline bir hale getirmiştir. 1815 yılında yapılan Viyana kongresinde bir karar almışlardır. Bu, o tarihte Akdeniz havzasının dörtte

üçünü kontrol eden Osmanlı'nın geldikleri yerlere, Orta Asya'ya sürülmesi kararıdır. Bunu Orient Question/Doğu Sorunu/Şark Meselesi diye ararsanız bulursunuz. Buradaki doğu Türkiye'nin doğusu değil, Avrupa'nın doğusu olduğumuz için, biz doğu sorununa muhatabız. Bu noktada şöyle düşünülmesin, onlar karar alır, ama biz siyasi egemenliğimizi sürdürmeye devam ederiz. Hayır, hiç de öyle olmadı. 1815'te aldıkları kararı, 1915'te Edirne, Tekirdağ, Kırklareli hariç bizi tüm Avrupa'dan atacak şekilde başardılar ve Çanakkale'ye kadar

dayandılar. Hatta Anadolu'ya da çıktılar ve Anadolu'nun bizim elimizde kalan topraklarının yüzölçümü 500.000 km kareye kadar gerilemiştir. Şu anda 780.000 km biliyorsunuz. Yani Anadolu'yu da az kalsın ellerine geçiriyorlardı. İstiklal harbi ile geri aldık, bu kez önümüze Sevr antlaşmasını koydular. Yani 1815'te Viyana kongresinde aldıkları kararları 1918'te en azından imzalı, mühürlü Sevr antlaşması boyutuna kadar getirdiler. Ben öğrencilerime şunu söylüyorum: Sabah uyandığınızda, gözünüzün ilk degeceği yere Sevr haritasını koyun ve bu haritayı unutmayın; çünkü batılılar hiç unutmadı, haberinizi olsun.

Batı, güzel kavramları bir uyuşturucu gibi kullanıyor.

Batı bizi nasıl Balkanlardan çıkardıysa, Anadolu'dan çıkarma hedefi de aynen devam ediyor. Ama hani denir ya fare bir şeyi üföre üföre hissettirmeden yer, batı da aynen bu şekilde topraklarımızı alıyor, insanlarımızı katlediyor, soykırımlar yapıyor, fakat bize bunu unutturuyor. Çünkü kullandığı uyuşturucular var. Nedir bunlar? Bilim,

demokrasi, hukukun üstünlüğü, evrensel hukuk, insan hakları... Hepsi çok güzel, çok önemli kavramlardır, ama batı bunlara sadık değildir. Her savaştan, her katliamdan sonra, tamam bu son, bir daha olmayacak, der gibi konuşuyor, bizim aydınlarımız da 1718 Lale devrinden beri kafamıza vura vura, ki hâlâ vurmaya devam ediyorlar, şunu söylüyor: Medeniyet batıda var, biz batı medeniyeti değerlerine henüz ulaşamadık, Avrupa Birliği kriterlerini tamamlayamadık... Dolayısıyla batı hangi soykırımları, hangi katliamları yaparsa yapsın, onların doğru söylediğine ilişkin kanaatler bizim zihnimizde 300 senedir çakıldığı için her kaybettiğimiz topraktan, her kaybettiği-

Birbirleriyle dayanışma halinde olan bir toplumdan, batının hedeflediği tek başına, fert fert yaşayan bir topluma dönüştürme planı ne ölçüde gerçekleşmiştir? Tek başına olan kişi daha rahat dönüştürülür, çünkü yan yana olan iki kişi dönüşme konusunda birbirini uyarabilirler, bir birine engel olurlar. Tek başına yaşamlarla, stüdyo tipi evlerin artmasıyla, kendisine tehdit oluşturacak toplumları, cemaat halinde yaşamaktan, fert halinde yaşamak şeklinde dönüştürmektedir.

miz candan ve canlardan sonra, batılların bunu bir daha yapmayacaklarına ilişkin bir anlayış var zihinlerimizde. Hatta batının yaptıklarının suçu da Müslümanların üzerine yıkılmakta -Daeş'i hatırlayın- ve Müslümanlar suçlanmaktadır. Bunu maalessif Türkiye'deki dindar aydınlar da yapmaktadır. Müslümanlığı sadece kimlik cüzdanında kalmış monşerler değil, kendisini Müslüman olarak tanımlayan, ezik dindar monşerler olarak tanımlayabileceğimiz kimselerden bahsediyorum. Dolayısıyla 500 yıldır kayıplarımızın acısını bir türlü yaşayamadık. Acı yaşayalım tabi ki demiyorum, ama hiç olmazsa unutmamamız gerekir. Rahmetli Aliya İzzetbegoviç'in bir sözü burada çok anlamlı oluyor: Kin tutmayın, affedin; ama neyi affettiğinizi asla unutmayın. Bu ezik dindar monşerler bize

neyi affettirdiğimizi de unutturuyorlar.

Batının Sevr'i gerçekleştirme hedefi devam ediyor.

Burada asıl söylemeye çalıştığımız, az önce ifade ettiğimiz gibi, Akdeniz'in tarih öncesi ve tarih sonrası devirler dâhil, dünyanın pazar yeri olması ve Akdeniz'de Müslümanların egemen olmasıdır. Biz nasıl, Anadolu hariç, Akdeniz'den uzaklaştırıldıysak, bundan sonra da uzaklaştırılmaya çalışılacağız. Çünkü 1815 Viyana kararı var, Siyonizm'in "arz-ı mev'ud" hedefi var ve Rusya'nın Ayasofya merkezli ikinci bir Vatikan kurmak için buraları ele geçirme hedefi var, Ermenistan'ın Kars'tan Mersin'e Büyük Ermenistan adı altında bir devlet kurma hedefi var... Yani bizim ikna olmamız için başka nasıl bir delil sunulması gerekir. New York Times'ın Mayıs 2016 tarihli sayısında, yani 15 Temmuz'dan hemen önce yayınladığı bir Türkiye haritası vardır ve Sevr'deki haritadan farklı değildir.

İKRA: Hocam biz tarihi bilelim, tarih bilincine sahip olalım diyoruz ama, söylediklerinizden şöyle bir sonuç da çıkıyor; birileri yaptıklarını meşru göstermek, gerçekleri saptırmak için tarihi de farklı bir şekilde yazıyor ve sunuyor. Yani tarih bilimini de amaçlarına hizmet ettiriyorlar. Bu nokta nelere dikkat etmeliyiz?

Prof. Dr. E.S.: Az önce batının kullandığı uyuşturuculardan bahsettim. Toplamların etkin hale gelmelerini, tedbir almalarını önlemek için uluslararası hukuk, insan hakları ve hürriyetleri gibi kavramları sürekli kullanıyorlar, ama bunlarla kendilerini sınırlı tutmuyorlar. Şu an yaptıkları katliamlar buna örnektir. Birleşmiş Milletler'in göz göre göre Müslüman katliamlarına seyirci kalması buna açık örnektir. Afrika'da şuan yaşanan işgaller var. Fransa'nın Nijer, Çad, Orta Afrika Cumhuriyeti, Mali gibi ülkeleri bombaladığı bütün dünya kamuoyunun önünde gerçekleşmiş bir hadisedir. Güya Bako Haram, Şebab gibi terör örgütlerinin peşine gidiyorlar. Şunu herkes öğrendi ki, bu örgütleri de kendileri üretiyorlar.

Savaş ölünce değil, düşmana benze-yince kaybedilir.

Batı bu şekilde konvansiyonel saldırganlıklarını sürdürürken, diğer taraftan da, katledecekleri, yani ortadan kaldırmak için enerji harcayacakları insanları kendilerine dönüştürme savaşlarına da devam ediyorlar. Yine Aliya İzzetbegoviç'in şu sözü burada çok anlamlıdır: Savaş ölünce değil,

düşmana benzeyince kaybedilir. Şimdi yarın sizin askeriniz olacak elli kişiyi siz öldürür müsünüz? Niye öldüreyim ki, dersiniz. Hem öldürmek için enerji sarfedeceksiniz hem de zaten sizin için mücadele edecek diğer elliyle. İşte batı, konvansiyonel saldırıların, terörize faaliyetlerini ürettiği bu terör örgütleri üzerinden sürdürürken, diğer taraftan da hedefine aldığı ülkelerdeki toplumları modernizm adı altında kendine benzetme, dönüştürme faaliyetlerini sürdürmektedir.

Tek başına yaşamlar, dönüştürülmeyi kolaylaştırır.

Düşmana ne kadar benzediğimizi herkes, çok açık bir şekilde görebilir. Şöyle dönüp bir geçmişe baksınlar. Birbirleriyle dayanışma halinde olan bir toplumdan, batının hedeflediği tek başına, fert fert yaşayan bir topluma dönüştürme planı ne ölçüde gerçekleşmiştir? Tek başına olan kişi daha rahat dönüştürülür, çünkü yan yana olan iki kişi dönüşme konusunda birbirini uyabilirler, bir birine engel olurlar. Tek başına yaşamlarla, stüdyo tipi evlerin artmasıyla, kendisine tehdit oluşturacak toplumları, cemaat halinde yaşamaktan, fert halinde yaşamak şeklinde dönüştürmektedir. Evet, geçmişe baktığımızda ne görüyoruz? Üç kuşağın bir arada yaşadığı geniş aileler vardı. Çocuklar, anne, baba, büyükanne, büyükbaba, nene dede. Bunlar bitti artık, büyük oranda bitti. Lütfen ukalalık olarak algılanmasın, ben üç kuşak bir arada yaşıyorum, onu da söyleyeyim. Bunu sürdürmemiz gerekir. Üç kuşak bir arada yaşamaya karşı çıkana Allah bunun hesabını soracak. Anne babaya hürmetsizlikten dolayı Allah bunun hesabını soracak. Geniş aile bitti. Şimdi çekirdek aile hedef, o da bitmek üzere, tek kişilik parçalanmış ailelere dönülüyor. Bu da düşmana benzediğimizin çok açık delilidir. Bakın misafir odaları da evlerimizden sessiz sedasız çıktı gitti. Çok az kişinin evinde misafir odası kaldı. Onların yerini ne aldı? Çocuk odaları aldı. Bu nedir? Parçalanmış ailelerin ön stajıdır. Çünkü çocuk orada paylaşmamayı öğreniyor. Oysa çocuğun kardeşiyle aynı odayı paylaşması gerekiyor, aynı oyuncağı paylaşması gerekiyor. Çocuk tek başına yaşattırılıyor, hiçbir şey paylaşılmıyor. Annesiyle babasıyla da paylaşılmıyor. Yarının parçalanmış ailelerinin fertleri bu şekilde oluşturuluyor. Bunlar modernizm ne isterse yapacak şekilde hazır hale getiriliyor. Bunlar denendi de. Mavi Balina oyununu hatırlayın! Yani bunların hayatları bile alınabilir mi alınamaz mı sorusunun cevabı bulundu. Düşmana benzediğinin bir başka kriteri de, piyasadaki İslâm dışı yaşamın artık normal karşılanır hale gel-

mesidir. Üçer beşer dakikalık aralarla bize yaptırılamayacak şeyler, ellişer, kırkar, hatta yirmişer yıllık aralarla bize yaptırılıyor. Dönüştürülüyoruz ki, bu en büyük tehlikedir.

Hedef, 1000 devletlik ve 500 milyon nüfusluk bir dünya.

Yukarıda konvansiyonel saldırılar üzerinden yürüyen bir tehlikeden bahsettik. Bir de gıdalar üzerinden, kozmetik üzerinden insanların öldürmesi süreci işletilen başka bir tehlike var. İnsanlık öldürülüyor sonuç olarak. Burada iki hedef var: 1- dünyayı 1000 devletli bir federasyona çevirmek, tepede bunlar olacak ve yönetecek. 2- Nüfusu da 500 milyona indirgemek. Dikkat edin, karşılaştığınız her hadiseye bu formülasyonu koyun doğru olduğunu göreceksiniz. Ben bunu söylediğimde bir meslektaşım bana karşı çıktı, hatta dalga geçti. Şu anda dünyada 196 kabul edilmiş devlet var,

Alın en basitinden bir aspirini, çıkarıp okuyun prospektüsünü, orada bütün yan etkilerini söyler. Bu dâhi olan kişi, ürettiği şeyin atom bombası olarak kullanılacağını bilmiyor muydu yani? Eğer bilmiyorsa aptalın tekidir.

10 civarında da tanınmayı bekleyen devlet var. Yani kabaca 200 devlet var. Yani 1000 devletin dörtte birine, beşte birine ulaşılar zaten. Bunun 40 tanesini 1984'ten bu güne ürettiler. Dünyayı 1000 devlete parçalamak, nüfusu 500 milyona indirgemek süreci devam ediyor.

Evet, konvansiyonel silahlar gerçekleşen ölümlerin yanında, kozmetik ürünlerle, GDO'lu gıdalarla, bitkilere sıkılan ilaçlarla, intiharın teşvik edilmesiyle nüfus azaltılıyor. Çünkü parçalanmış aile ne demek? İnsanın tek başına yaşaması demektir. İnsanın stresini giderecek en büyük faktör, ki bu yüzde kırktır, yine başka bir insandır. Ancak bireycilik adı altında, hümanizm adı altında, individualizm adı altında insan yalnızlaştırılıyor ve bu şekilde intiharlar teşvik ediliyor. İntiharlar çok ciddi rakamlara ulaşmış durumda ve bu rakam-

lar gizleniyor. Aydınları bile intihar ediyor. Stefan Zweig karısıyla birlikte intihar etmiştir. Bu anlamda kadın katilidir, çünkü karısını da intihara ikna etmiştir. Marksist sosyolog Louis Althusser intihar etmiştir, karısını boğarak öldürmüştür. Auguste Comte intihar etmiştir, bir asker kurtarmıştır onu. Friedrich Nietzsche intihar etmiştir, başaramamıştır. Gilles Deleuze intihar etmiştir. Bunlar yere göğe sığdıramadığımız, yeri geldiğinde sahabe yerine onlardan referans aldığımız batılı aydınlarıdır. Bu şekilde nüfusun azaltılması yoluna gidiliyor. Yine doğum kontrol uzmanlarının bütün piyasada doğum kontrolünü teşvik etmesiyle ki Türkiye’de bayağı bir propaganda yürümüşü, nüfus azaltılıyor. Bana bir ilkokul öğretmeni şunu söylemişti: Otuz kırk yıl köylerde öğretmenlik yaptım, köye ilk ve son gelen sağlık ekibi doğum kontrol uzmanlarıydı. Diğer taraftan LGBTİ denilen sapıklık yaygınlaştırılıyor ki, bununla nüfus artmaz. Yani bütün hedef nüfusu 500 milyona düşürmek.

İKRA: Nüfusu 500 milyona düşürmekle neyi hedefliyorlar?

Prof. Dr. E.S.: Aslında bu Siyonist bir hedef. Önce batıyı kendilerine çevirdiler, kendilerine hizmet eder hale getirdiler. Batıyı maymuna çevirdiler ve biz zaten maymundan geldik dedirtmeye başladılar. Şimdi sıra bizde, bizi buna çeviriyorlar. Esas hedef kendilerinin karşısında büyük kalabalıkların, büyük devletlerin oluşmasına mani olmak ve her devleti parçalamak. Birinci ve ikinci dünya savaşlarıyla bütün imparatorlukları parçaladılar, geriye sadece İngiltere kaldı. Amerika’yı parçalıyorlar. 40-50 yıl sonra Çin’i parçalayacaklar. Sağlam hiçbir devlet kalmayacak.

Yahudilerin kutsal kitabına göre diğer insanlar onlara hizmet için yaratılmıştır.

350 milyon diğer insanlık olacak, 150 milyon kendileri olacak, şu anda 15 milyon civarındalar. Diğerleri yani 350 milyon onlara hizmet edecek. Bu arada kendi nüfusları hızla artıyor. 6 çocuk sıfır noktasıdır onlar için. Hiç çocuğum yoktur derse dindar bir yahudi, 6 çocuğum vardır anlaşılır. 6 çocuk ve üzeri; bir ara Türkiye’de Apo da bunu teşvik etmişti. Evet, onlara göre diğer insanlar onlara hizmet için yaratılmıştır. Talmut’taki ayette yazıyor bu. Şu anda numarasını hatırlamıyorum ama bakıp söyleyebilirim. Bu ayete göre biz insan değiliz, insana benzeyen varlıklarız. Maymun ve domuzlardan geliyoruz. Domuz ve maymunlar onlara hizmet ederken, domuz ve maymun görüntüsünden keyifleri kaçmasın diye Allah şeklimizi insana çevirdi. Kendisi de bir yahudi olan Darwin, eğer insanlara bu ayetin gereğini uygulayın dese kimseye kabul ettiremeyecek. Ancak bilim uyuşturucusunu kullanarak, başta bilim adamları olmak üzere bunu herkese kabul ettirmiştir. Anlı şanlı bilim adamları kalkıp bu bilimdir, diyorlar. Hayır, bu kutsal metindir. Kur’an’ı Kerim’e göre ise, cumartesi avlanma yasağını deldikleri için maymunlara dönüştürülenler bunlar. Ama onlar diğer insanların maymundan geldiklerini söylemek için bu teoriyi ortaya attılar.

İKRA: Hocam kendi hedefleri için gerçeklerin ters yüz edildiği anlaşılıyor. Bu durumun diğer alanlarda da geçerli olduğunu görüyoruz. Örneğin BM Barış Konseyi’nin daimi üyeleri olan devletler aslında en büyük silah tüccarları. Yani silah tüccarlarının,

barış içinde yaşayan bir dünya istemeleri ne kadar gerçekçi olur?

Prof. Dr. E.S.: İnsanlık tarihinin en büyük katili -ki bugün İran'ın ambargoya maruz bırakılmasına sebep olan, nükleer silahı üreten- Einstein bir yahudidir. Ama bize dehâ olarak anlatılır. Katiller dâhi olabilirler, ama insanlık tarihinin en büyük katilidir. Hemen Türkiye'deki Müslüman aydınlar "ama bilemezdi ki" diye savunmaya geçiyorlar. Alın en basitinden bir aspirini, çıkarıp okuyun prospektüsünü, orada bütün yan etkilerini söyler. Bu dâhi olan kişi, ürettiği şeyin atom bombası olarak kullanılacağını bilmiyor muydu yani? Eğer bilmiyorsa aptalın tekididir. Ama biliyordu. Anlaşma yaptılar, Almanya'ya atılmayacak diye anlaşma yaptılar. Almanya'da ciddi bir yahudi nüfus vardı. Sonra Amerika'ya kaçtırdılar bunu veya kendisi kaçtı. Aynı şekilde adına barış ödülü verilen Alfred Nobel, dinamiti bulan kişidir. Sonradan hata ettiğini, pişman olduğunu söylemiş olabilir. Bu adamlar adına ödüller verilerek barışa hizmet edilmez.

Komplo teorisi söylemi, siyonizmin ürettiği kullanışlı bir malzemedir.

Bu anlattıklarım komplo teorisi gibi gelebilir, ama doğulu aydınların önündeki bu duvar aşılma-dığı sürece doğulu toplumlardaki katliamlar asla bitmeyecektir. "Komplo teorisi" söylemi siyonizmin bulduğu ve çok da işe yarayan bir malzemedir. Çok açık ve tartışmasız olan bir bilgi, komplo teorisi yaftasıyla hemen itibarsız hale getiriliyor. Nice felaketler, komplo teorisi diye itibarsızlaştırılan bilgilerin dikkate alınmamasının bir neticesidir. İşin garibi eskiden bize bunları batıcı monşerler anlatıyordu, şimdi ezik dindar monşerler anlatıyor. Eskiden evliyaullahı monşerler eleştiriyordu, şimdi ezik dindar monşerler eleştiriyor. Bir türlü kurtuluşumuz gerçekleşmiyor.

İKRA: Yani toplumu yönlendirmelere, dönüştürülmelere karşı uyaracak olan Müslüman aydınların bile epey dönüştürüldüğü anlaşılıyor. Bu noktada Türkiye'deki tarih çalışmaları, tarihe bakış nasıl? Bugünden baktığımızda, Türkiye'deki Müslümanların ve genel olarak Müslümanların, olaylara bakışlarını ve yaklaşımlarını da göz önünde bulundurarak nasıl bir gelecek görüyorsunuz?

Prof. Dr. E.S.: Şimdi "gelenek" diye tanımlayabileceğimiz en önemli kalenin yıkılmaması gerekir. Tabi biz gelenek deyince, Müslüman çevrelerdeki hadis düşmanları hemen Mekke'li müşrikler de atalarımızın dini diyorlardı, siz de aynı şeyi söylüyorsunuz, diyorlar. Hayır, biz aynı şeyi söylemi-

yoruz. Biz gelenek derken Peygamber Efendimizi (sav) referans alıyoruz. Onun için geleneğin sağlam kalması gerekir. Eğer İslâm'ı tartışmaya açmazsanız, yaşanan ve yaşatılacak bütün olumsuzlukları fark edersiniz. Eğer faizi yumuşatmazsanız, asla sizi iktisadi açıdan sömüremezler. Dayanışma, sadaka, zekât denilen o olgunun yumuşatılmasına izin vermezseniz, toplum asla tek tek yaşayan fertlere dönüşmez.

Hadis düşmanlığındaki nihâi hedef Kur'an'ı Kerim'dir.

Tabi farzlara saldırmıyorlar, önce sünnetlere saldırıyorlar. İşte hadisler sahih midir? Araya sahâbenin yanlış beyanları, tâbiinin uydurmaları girmiş olamaz mı? gibi beyanlarla, sanki doğruymuş gibi cümlelerle hareket ediyorlar. İslâm'da hadis ilmi ortaya konmuş, bu soruların hepsi sorulmuş ve cevapları alınmış. Tabi asıl hedef başka, asıl hedef Kur'an'ı Kerim. Çünkü sahih hadisleri nasıl tartışmaya açıyor? Bu sahabe, bu tâbiin, yanlış hatırladı, yanlış söyledi, kasten yalan söyledi ihtimalleri üzerinden. Peki bu sahabe, bu tabiin Kur'an ayetlerini yanlış hatırlama, yanlış rivayet etme ihtimali taşıyor mu? Pekâla taşıyor. Ee Kur'an kayıt altına alınmış. Nereden biliyorsun? Kamerayla mı çektin kayıt altına alınırken, Daha sonra kayıt altına alınmış olma ihtimali yok mu senin değerlendirmelerine göre? Dolayısıyla bir süre sonra karşımıza bu çıkacak, Kur'an'ı Kerim'in tartışılması çıkacak. Şimdi bu şekilde İslâm bozulduğunda karşılarda hiçbir engel kalmaz. Şöyle bir şey söyleniyor ki bu gerçektir; Abdulhamid dönemine denk gelen 1890'larda sanırım, İngiliz başbakanı Gladstone'un, İngiliz parlamentosunda Kur'an'ı Kerim'i eline alarak, biz bunu Müslümanların elinden almadığımız sürece onları yenemeyiz, şeklinde bir değerlendirmesi var. Ne demek bu, bir kitap nasıl savaş kazandırır? Siz bir kitaba uyarsınız, kitap bir mutabakat metni olur, o şekilde size savaş kazandırır. Kitap sizin sağlıklı evlilikler yapmanızı sağlar; Kitap sizin eşcinsel ilişkilere girmenize mani olur, neslin devamını sağlar; Kitap size anne babaya hürmeti emreder, üç kuşak bir arada yaşar, insanlar birbirlerine güzel şeyleri öğretir; çocuğa, babasından ve dedesinden gördüğü çalışkanlığı sürdürtür; sadakati, vatanseverliği, sevgiyi, merhameti, elindeki paylaşmayı sürdürtür... Biz geleceğimizi muhafaza edersek, bize karşı yapılan uygulamalardan hiçbir şekilde zarar görmeyeceğiz.

Tarih, batının tartışmasız üstün olduğu psikolojisinden kurtulduğumuz an doğru yazılmaya başlayacaktır. Şu anda dindarlar dahil pek çok aydınımız nezdinde hâlâ batı üstündür. Batının üs-

tün olduğu tek yön sadece teknolojidir. Ne iktisadi, ne siyasi, ne idari sahada batının bizden üstün olan hiçbir yönü yoktur. Batıda söylenmiş olup da bizde söylenmeyen iktisadi, siyasi, idari hangi cümle vardır? Dolayısıyla önce bu anlayıştan kurtulmamız lazım, bilimcilik zehirinden, bilimi merkeze alma zehirinden kurtulmamız lazım. Bilim, sadece verilerden birisidir ve onun peşinden tabi ki gitmeliyiz; ama tek veri değildir. Bilim rehber olamaz, ölçütlerden sadece birisidir. Şimdi bilim rehber olunca, bilimin de batıdan geldiğine tartışmasız inanılınca, batı ne diyorsa bilimseldir, kabul etmek zorundayız denildiği sürece biz özgürlüğümüze kavuşamayız, bilimsel eser de üretemeyiz. Bu anlamda başta Cemil Meriç olmak üzere batıyı tartışmaya açan aydınlarımız vardır. Yine burada evliyaullah'a da atıfta bulunmak zorundayız. Evliyaullah belki entelektüel açıklamalar, felsefi değerlendirmeler yapmıyor ama, batının İslâm dışı olduğunu, Kur'an'a ve sünnete uymadığını söylemesi bizim için yetecektir.

İslâm en büyük ferasettir.

Ben kendimce yazılar yazıyorum, televizyonda konuşmalar yapıyorum. Zaman zaman bizden gelecekle ilgili tahminler bekliyorlar, tabi ki geleceği bilmek anlamında değil, tıkanıp yerlerde Peygamber Efendimiz (sav) olsaydı ne yapardı, Kur'an'ı Kerim, İslâm bu konuda ne diyor, ne yapmamızı öngörüyor diye düşünür, onu yakalayabiliyorsam öyle davranırım ve hep haklı çıkarım. Şimdiye kadar böyle davranıp da haksız çıktığımı hatırlamıyorum. İslâm aslında bu anlamda en büyük ferasettir. Şimdi bunu bize evliyaullah verir, fakat evliyaullah eskiden dindar monşerlerin, şimdi de ezik dindar monşerlerin hedefe koymalarıyla ile itibarsızlaştırılıyor. Bu sefer bizim doğruyu görme ihtimalimiz zayıflıyor. Size siyonist düşman dost olarak gösteriliyor. Eğer siyonizm düşman değilse, siyonizm komplo teorisiyse o zaman yeryüzünde düşman yoktur.

Dolayısıyla ehl-i sünnet, İslâm'ı bütünüyle bilen sağduyulu aydınların yetişmesiyle, evliyaullahın sözlerine itibarla, İslâm'ı yeniden bütünüyle içimize nakşederek, bilimcilik parmaklıklarından kurtularak doğru tarihi de, doğru bilimsel çalışmaları da bundan sonra yapacağız inşallah. Böyle kişiler de Allah'a şükür geliyor, ama sayıları çok az ne yazık ki. Başka kişiler de söylenebilir belki, ama bu kişilere en bilinen örnek Cumhurbaşkanı Erdoğan'dır. Kendisi bir bilim adamı olmadığı, siyasi bir figür olduğu halde neden bunu söyledi? Şunun için: O bir şey söyleyince, ezik dindar monşerler en azından onun tersini söyleyemiyor ve böylece onların eliyle gerçekleşecek ifsat bir miktar duruyor. Bu arada Cumhurbaşkanı'nın söylediğinden mesaj alanlar bunla-

rı tekrar ediyorlar. İnşallah bu şekilde biz doğruya ulaşmaya başlıyoruz. Bu çok üzücü bir şey aslında; çünkü devlet adamları bilim adamlarının peşinden gitmeli esasen, ancak bilim adamları devlet adamının peşinden gidiyor. Çünkü o, bilimcilikle kirlenmemiş.

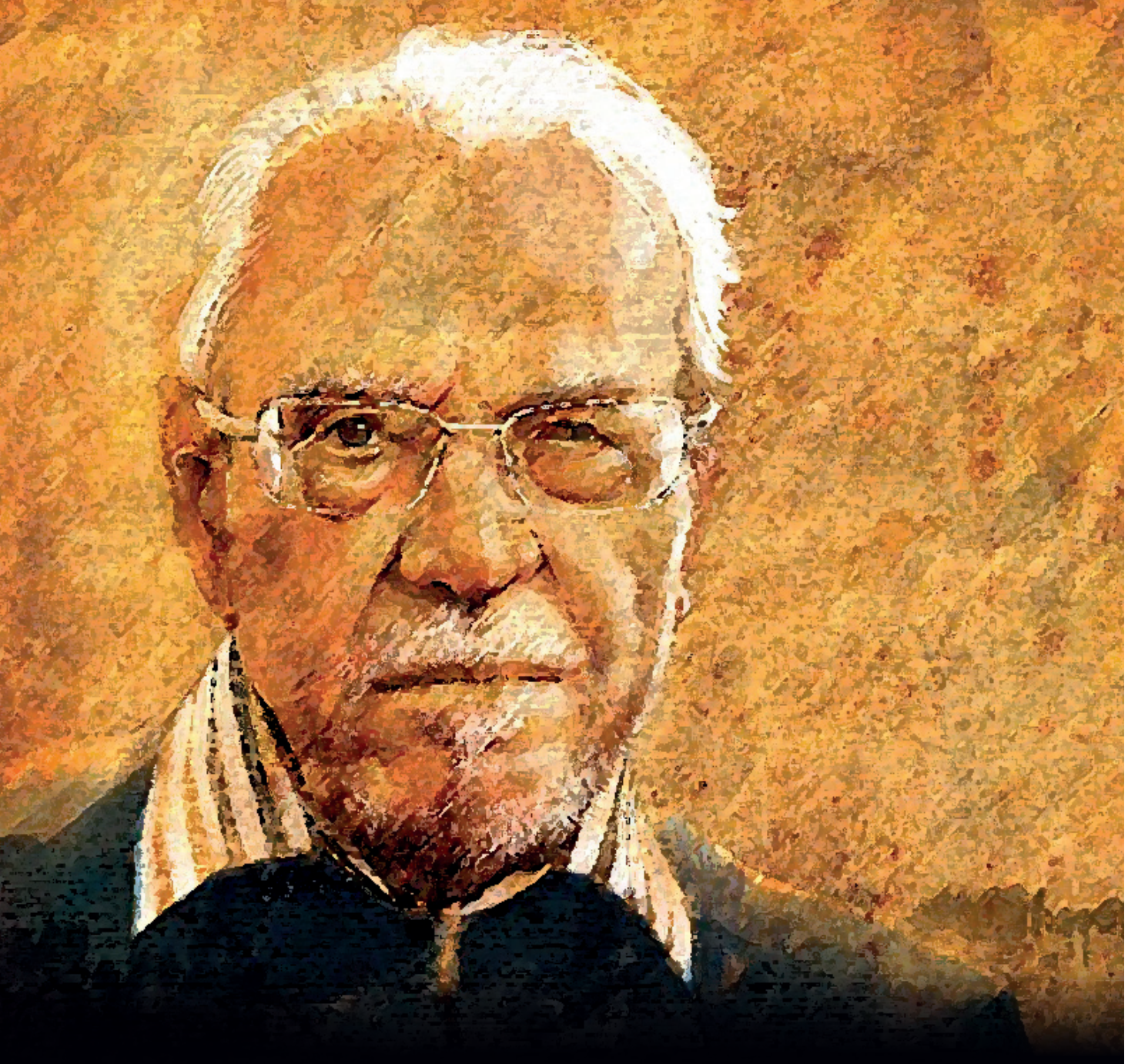
İKRA: Hocam bildiğiniz gibi biz okuyan ve okutan bir derneğiz, sizden okurlarımız için tarih sahasında yazılmış kitap tavsiyesi alsak.

Prof. Dr. E.S.: Kadir Mısıroğlu'nun kitapları rahatlıkla söyleyeceğim kitaplardır. Yine Timur değerlendirmesine hiç katılmamakla birlikte Ahmet Şimşirgil'in kitapları da tavsiye edeceğim kitaplardır. Timur ile Beyazıt'ı eşit derecede haklı gösteriyor. Timur yeryüzünün en büyük zalimlerinden, melunlarından birisidir. İşte Beyazıt'ta ona kötü mektuplar yazdı, diyor. Ne münasebet, kaç bin kilometreden gelip saldıran kuduz köpek Timur'dur. Sadece Osmanlı'yı değil Altınordu devletini de yıktı. Neymiş, dünyada bir tek hükümdar, tek bir cihan devleti olacakmış, Manyak... Aklı selim bir devlet adamının bunun olmayacağını görmesi gerekir. Zaten Osmanlı'yı yıktıktan bir yıl sonra geberdi gitti. Ne yazık ki, başka da bir şey söyleyemeyeceğim. Çünkü söylüyorsunuz, sonra bakıyorsunuz bir yerde sizin asla kabul etmeyeceğiniz bir şey söylüyor tarih kitaplarında birçok tarihçi. Korkuyorsunuz yani. Çünkü söylediğiniz zaman, o kitaplardaki her şeye referans olduğunuz anlamına gelir.

İKRA: Son olarak okurlarımıza, düzenli kitap okurlarımıza ne tavsiye edersiniz?

Prof. Dr. E.S.: Okumak mecburiyet değil tadına varırsak bir hazdır. Okurken müfettiş edası ile okumak lazım. Kim nerede hangi hatayı yaptı, diğer hatalar hangisinin üzerine bina edildi, gibi. Karşımıza batılıların hataları çıkacaktır, eminim. Okurlarımız bu hataları, "değildir herhalde" deyip geçiştirecektir, geçiştirmesinler. Orada dursunlar, yakaladılar hadiseyi demektir. Birçok kişi bu konuda bocalıyor. Batı bize medeni anlatılıyor, ama en büyük vahşi oymuş, okuduğumuz metinlerde çelişkiler görüyoruz, yok ya ben yanlış okudum, değil herhalde, diyoruz ve yakaladığımız ipucunu salveriyoruz. Halbuki salıvermeyeceğiz, devam edeceğiz ve oyunun büyüğünü orada göreceğiz. Bir müfettiş edasıyla, suçlu-yu arar edasıyla okumak gerekir.

İKRA: Hocam yoğun programınız arasında bize zaman ayırdığınız ve bu güzel söyleşiye fırsat verdiğiniz için Derneğimiz ve okurlarımız adına çok teşekkür ediyoruz.

Kutb'ül
Müverrihin: **Halil**
İnalcık

“Bana Osmanlı arşivini verin,
size bir Kültür İmparatorluğu kurayım.”

Hocaların hocası olan Halil İnalıcık 1916 yılında dünyaya gelmiştir. Babası Kırım göçmenlerindendir. İlk ve orta öğrenimini Türkiye'nin çeşitli yerlerinde yapan İnalıcık, yükseköğrenimine 1935 yılında Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi'nde başladı. Yaptığı çalışmalarla Fuat Köprülü'nün dikkatini çeken Halil İnalıcık, Köprülü'nün yönlendirmeleriyle Yeni Çağ kürsüsünde çalışmalarına devam etti. Bu kürsüde iken iki önemli meseleye değindi: *Tanzimat ve Bulgar Meselesi, Büyük Ricat'e Osmanlı İmparatorluğu ve Kırım Hanlığı*. 1947 yılında ise Türk Tarih Kurumu üyeliğine seçildi.

Yurtdışında birçok üniversitede öğretim üyeliği yapan İnalıcık, bunun yanında çok sayıda uluslararası çalışma yapmıştır. 1991'de Türk tarih ve kültürüne yönelik yaptığı çalışmalardan dolayı Türkiye Cumhuriyeti Dışişleri Bakanlığı tarafından Yüksek Hizmet Madalya ve Diploması'na layık görüldü. 1992 yılında Türkiye'ye dönen Halil İnalıcık Bilkent Üniversitesi'nde Tarih bölümünü kurmuştur. Ayrıca II. Dünya Savaşı'ndan sonra

İLİM VE
ALİM

Hasan Basri
YAPICI

Economic History of Turkey'i kurmuş ve bu birliğin başkanı olarak International Congress on the Social and Economic History of Turkey adıyla 11 uluslararası kongrenin toplanmasına öncülük etmiştir.

Yaptığı çalışmalardan dolayı 20. yüzyılın sonlarına doğru Uluslararası Biyografi Merkezi tarafından dünyada sosyal bilimler alanında sayılı 2000 bilim adamı arasında gösterilmiştir.

"Tarihçi kendini iyi tanımalı temayülleri ni bilmeli, neyin peşinde gideceğini belirlemeli. Sevmediğiniz bir konuda çalışamaz ve ilerleyemezsiniz. (...) Ben büyük bir hırs ve sevgiyle kendimi Osmanlı tarihine verdim."

25 Temmuz 2016 yılında vefat eden Halil İnalıcık tarih ilminde bir kutuptur. Bu sebeple de Kutb-ı Müverrih'in olarak adlandırılmaktadır. Cenazesi Fatih Camii Hazinesi'ne defnedildi. İnalıcık'ın kabri, şanına yakışır bir şekilde geleneksel Osmanlı Ulema kabri şeklinde yapıldı.

Halil İnalıcık'ın kabir manzumesinde şu yazmaktadır:

"Kutb-ı aktâb-ı müverrih'in idi. Cümle âsârı buna muhkem delîl. Rihletiyle artık öksüzdür ilim. Böyle emretti bunu nazm-ı celîl. Şimdi mutlak Fatih'in bağrındadır. Fethi ondan dinliyorken biz melîl. Hüzn içinde söyledim tarih-i tâm. Kalbi yıkdı hicr göçdü." Mîr Halîl-1437

Rahmetli Halil İnalıcık'ı saygıyla ve minnetle anıyoruz...

Yaptığı çalışmalardan dolayı 20. yüzyılın sonlarına doğru Uluslararası Biyografi Merkezi tarafından dünyada sosyal bilimler alanında sayılı 2000 bilim adamı arasında gösterilmiştir.

dünyada sosyal ve ekonomik tarih araştırmalarının gelişmesine paralel olarak İnalıcık, Osmanlı tarihinin bu dinamikler temelinde araştırılması, sonuçlarının bilim dünyasına sunulması ve konu ile ilgilenen tarihçilerin belli aralıklarla bir araya gelmesi için bilimsel bir platform olarak düşünüldüğü *International Association for Social and*

Aliya İzzetbegoviç

“Öncülere Vefa” ismiyle geleneksel hale getirdiğimiz programlarımızın 12.sini 30 Mart 2018 Cuma akşamı Esenler Kültür Merkezi’nde eğitimci-yazar Ahmet YAPICI ile gerçekleştirdik. 12. programımızda konu edindiğimiz kişi Bosna Hersek’in **“Bilge Adam”ı ALİYA İZZETBEGOVIÇ** idi.

Yayın Kurulu Başkanımız Halil KENDİR beyin sunuculuğunu yaptığı programımız Abdulgafur LEVENT hocamızın Kur’ân tilâveti ile başladı. Hocamız, En’am suresi 159-165. ayetlerini seslendirdi. Bu ayetlerin seçilmesi tabii ki gelişigüzel değildi. En’am 162: **“Şüphesiz benim namazım da, diğer ibadetlerim de, yaşamım da, ölümüm de alemlerin Rabbi Allah içindir.”** İşte, bu akşam tam da böylesi birini, rahmetli Aliya’yı andık.

Kur’ân tilaveti sonrası Genel Başkanımız Sayın Mehmet ÇELİK bir selamlama konuşması yaptı. Çelik konuşmasında; Yugoslavya üniversitelerinden mezun olmuş ve yaşıt olan iki insanın nasıl farklı yapıda olduklarından örnek verdi: Biri tıp ve felsefe okuyan Radovan Karadžić (sırp kasabı), diğeri ise hukuk mezunu olan Aliya İzzetbegoviç. Biri Hipokrat yeminine rağmen binlerce insanları öldürmekten çekinmeyen zalim; diğeri halkı öldürülmemekte olan ve biz de onlara aynısını yapalım dendiğinde “Şayet siz ahlâklı bir mücadele verdiğinizde ve bu ahlâklı mücadelenin kaynağının ve muhatabının, Allah olduğuna inanıyorsanız; kaybetmeyeceksiniz. Savaşın da bir ahlâkı vardır” diyen Aliya.

“Kitap ile haşır neşir olun ki, sizi hiç bırakmayacak ilimle olun”

Genel Başkanımızdan sonra Aliya İzzetbegoviç hakkında yayın kurulumuzun hazırladığı bir VTR izletildi. VTR’nin 2.bölümünde Aliya’nın herkesin duyması ve bilmesi gereken **“Türkün Evladı UNUTMA”** adlı mektubu seslendirildi. (Buradaki Türk ifadesi, mektubun içinde de geçtiği şekilde **“Müslüman”** anlamına gelmektedir.) Vtr sonrasında Ahmet YAPICI bey kürsüye çıktı. Ahmet beyin anlatımından satır başları:

• Buraya sadece Aliya’yı anmak adına toplanmadık; Aliya, bugünden yarına bize ne gösteriyor?, bunun için buradayız. Gençlerin bir çoğu 1992-95 Bosna soykırımını bilmiyor. Bunları gençlere hatırlatmak lazım.

• Aliya, kendini hep Osmanlı görmüştür. Çünkü, büyük dedeleri Konya’dan, Karaman’dan Bosna’ya göçmüştür. Bosna’ya gittiğiniz de göreceğiniz aslında Bursa, Bilecik, İnegöl, Söğüt... gibidir. Bosna 1463-1878 arası Osmanlı yönetiminde kalmış, 1908’e kadar Osmanlı toprağı sayılmıştır.

• Kimileri komutan olur, kimileri cumhurbaşkanı olur, kimileri filozof, kimileri mütefekkir, kimileri savaşan biri... Aliya ise bunların hepsini kendinde toplamış biridir: O bir Devlet Başkanı, halkının kurtuluş

mücadelesine öncülük eden bir komutan, filozof, mütefekkir, dava adamı ve devlet adamı özelliklerini kendinde toplayan biriydi.

• Aliya fikirleri ve eserleri ile çağını kendisine hayran bırakan bir entelektüeldir. O, bir savaşın, bir soykırımın orta yerinde inandıklarını savunan, inandığı gibi vicdanlı ve ahlâklı kalabilen bir liderdir. Aliya, Bosna savaşındaki duruşuyla başta Avrupa olmak

üzere tüm dünyaya ahlâk dersi vermiştir. Onun adalet ve ahlâk anlayışının kaynağı İslam’dır.

• Nasıl ahlâklı biri olunacağını biz onda görüyoruz. Savaşın bir ahlâkı olduğunu onda görüyoruz. Kendi halkı öldürülürken, soykırıma uğrarken **“Biz de onlara aynı muamelede bulanalım”** diyen vatandaşlarına **“hayır”** diyordu. Çünkü o Resulullah’a ittiba eden biriydi. Ve milletine verdiği cevap: Resulullah (sav) şöyle buyurmuştu: “Kadınlara, çocuklara, mabetlere, din adamlarına, hayvanlara, ağaçlara, bitkilere zarar vermeyeceksiniz.” “Bizim inancımız budur. İdeallerimize sahip çıkmayacaksak niye savaşıyoruz. İdeallerini kaybedenler yollarını kaybederler.”

• Aliya, Yugoslav mahkemelerinde yargılanırken “Ben Müslümanım, Müslüman kalmaya devam edeceğim” demiş ve 14 yıl hapis cezası almıştır.

• 87'de hapisdeyken kızı Sabina eliyle bir mektup gönderirler, pişman olduğundan bahseden bir mektup. Bunu imzaladığı takdirde özgür kalacaktır. Ama Aliya'nın kızına olan cevabı: "Asla zalimlerden merhamet dilenmem."

• Aliya; "Batı hoşgöründen bahsediyor. Avrupalı hoşgörülü değildir. Biz kendimiz ve Allah için hoşgörülüüz. Müslüman olduğumuz için hoşgörülüüz."

• AB, silah ambargosu uyguluyor. O zaman ki Yugoslavya ordusu Avrupa'nın 4. Büyük ordusu. Ambargo uygulanınca Bosnalı Müslümanların ellerinden silahlar alınıyor ama Sırp'ların silahları ellerinde duruyor. Hollanda askerleri 25.000 mazlumu Sırp askerlerine teslim ediyorlar ve bunlardan 12-75 yaş arası olan 8372 erkek ayrılıyor, bir fabrikaya doldurulup orada öldürülüyor. Geri kalan kadınlar, yaşlılar ve çocuklar Tuzla'ya gidin denilerek ormanlık bir alana götürülüyor ve daha sonra Sırp'lar bu ormanlık alanı bombalıyor. 25.000 Bosnalı'dan 3.000 civarında mazlum ve mağdur kişi Tuzla'ya ancak ulaşabilir.

• İngiltere, Fransa ve Amerika aralarında anlaşmışlar ve bu olaya müdahale etmezler. Batı asla uygar değildir. Batı bize asla insanlıktan bahsedemez. Aliya; **"Şunu hiç unutma! Batı hiçbir zaman uygar olmamıştır. Çünkü onun uygarlığının temelinde emperyalizm, kan ve gözyaşı vardır."** **"Ben Avrupa'ya giderken kafam eğik gitmiyorum. Çünkü biz çocuk, kadın ve ihtiyar öldürmedik. Hiçbir kutsal yere saldırmadık. Oysa onlar bunların tamamını yaptılar. Hem de Batı'nın gözü önünde; Batı medeniyeti adına yaptılar."**

Süleyman GÜNDÜZ anlatıyor: **"Aliya ile bir toplantı esnasında yol haritası çizilecek. 1. gündem maddesi 400-500 kişi Filistin'de hapis. Bunları nasıl kurtarabiliriz? 2. gündem maddesi soykırıma uğrayan milletimiz. Neden 1. gündem maddesi soykırıma uğrayan vatandaşlarımız değil de Filistin denince, Aliya şöyle cevap verir: "Biz bir vücuduz, ağırmız dinsin de varsın önce orası dinsin."**

• Bosna Hersek milli marşı bizim Mehter marşlarından uyarlanmıştır. Cemalettin Latif'e "millet ölüyor, sen marş lazım diyorsun" diye kızarlarken Aliya, Latif'e bir kaset verir. Bunu dinleyip bir marş yaz diye. O kaset mehter marşlarından oluşan bir kasettir.

• Aliya, müslümanların sorunları olduğundan bahseder ve 5 madde sıralar:

1. *Müslümanların zaman hastalığı var, vakte uymuyorlar. Müslümanlar zamanın kıymeti-*

ni bilmeliler. Zaman disiplinine sahip olmalı ve planlı çalışmalıdır.

2. *Kur'ân, bir edebiyat kitabı değildir, hayat kitabıdır. Müslümanların elinde Kur'ân gibi bir kitap varken, bu kadar hurafe nasıl yayılır?*
3. *Her problemle karşılaşınca bir dış düşman arama hastalığımız var. Her sorunda bir "dış düşman" aramak yerine özeleştiri yapmalı ve bazen içimize bakarak doğruyu aramalıyız.*
4. *Allah (cc), Samed'dir. Peygamber (sav) Abdullah'dır, kuldur. Mevcut eğitim anlayışında İslam dünyasında şahıs kültü yaygınlaşmış. Kutsallaştırılan, hatasız görülen, eleştirilemeyen ve sorgulanamayan lider, hoca anlayışı tekrar sorgulanmalıdır. İslam kurtuluş dini ama Müslümanlar nerede? Müslümanlar İslam'ı temsil edemiyorlar.*
5. *Müslümanlar hep kazanmaya odaklanmışlar, diğerlerini kenara itmişler. Halbuki gayret bizden, tevfik Allah'dan. Sen üzerine düşeni yap.*

Ahmet YAPICI, bu akşamın burada kalmamasını isteyerek Aliya'nın 4 kitabının özellikle okunmasını tavsiye etti. Bu kitaplar;

Bosna savaşı esnasında İslam dünyasının manzarasını anlatan;

Tarihe Tanıklığım.

Doğu-Batı arasında İslam.

1970 yılında yazdığı, İslam Deklarasyonu.

BM Genel Kurulu'nda haykırdığı, **"Allah'a Yemin Olsun ki Köle Olmayacağız."**

Ve son söz Halil KENDİR'den: **"Bu akşam burada geleceğimizin senaryosunu dinledik. İzzetli olmak istiyorsak yapılması gerekenleri yapacağız. Yoksa bu tür hatıraları dinlemeye devam ederiz."**

GENÇLERE MOTİVASYON GİBİ MOTİVASYON “ÇANAKKALE ZAFERİ”

Daha önceleri yetişkinlere yaptığımız motivasyon seminerlerinde bir ilk gerçekleştirdik ve 24 Mart 2018 Cumartesi günü tarihçi yazar Şeref YUMURTACI beyin katılımıyla gençlerimize yönelik kahvaltılı bir motivasyon programı gerçekleştirdik.

Şeref bey, ilk ve ortaöğretimi İstanbul Esenler Mareşal Fevzi Çakmak İlköğretim okulunda, lise eğitimini ise Esenler Amiral Vehbi Ziya Dümer

Lisesi'nde tamamladı. Sakarya Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümünü bitiren hocamız, Sakarya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsünde Yakınçağ alanında Yüksek Lisans yapmaktadır. Aynı zamanda İkinci Üniversite olarak Anadolu Üniversitesi İnsan Kaynakları Yönetimi Bölümü'ne devam etmektedir.

Yazarımız Şeref Yumurtacı bey gençlerimize Çanakkale Zaferinin nasıl, ne şartlar ve ne zorluklar ile nasıl bir iman gücü ve inanç ile kazanıldığını ve Çanakkale Şuurunun nasıl bir şey olduğunu gençlerimize anlatımı etkin ve güzel bir biçimde gerçekleştirdi. Programımızın son kısmında ise gençlerimize kendisinin kaleme almış olduğu “İngilizlerin Gizlemiş Olduğu Zafer: Kut’ül Amares” adlı kitabını hediye etti.

Kendisine teşekkürlerimizi bir borç biliriz. Rab-bimiz kalemine güç versin İnşallah.

"UYUŞTURUCU BAĞIMLILIĞI" FARKINDALIK KONFERANSI

İKRA DERNEĞİ Esenler Şubemiz, “ilklerin şubesi” olma özelliğini bırakacak gibi görünmüyor!

Makale okumaları, şiir okumaları ve film gösterimleri derken, şimdi de her ayın ilk çarşambası farklı etkinliklerle halkımızın hizmetindeyiz.

Bu çerçevede ilk farklı etkinlik 07.03.2018 Çarşamba günü gerçekleştirildi. Etkinliğin konusu uyuşturucu, konuğu ise BAYDER (Bağımsız Yaşam Derneği) Yönetici ve gönüllüleri idi.

Bu çerçevede konuklarımız BAYDER yönetim kurulu başkanı Regaib Bostan, Yönetim Kurulu üyesi ve Uzman Klinik Psikolog Enes Kartal, gönüllüler Deniz Demir, Mustafa Gencer ve Fatih Budak uyuşturucu ve uyarıcıların vahametini işaret ederken, yaşadıkları olumsuz, ama ibret dolu hatıralardan bahsettiler. Konuşmacılarımızın söylediklerinden derlediğimiz notları dikkatlerinize sunuyoruz:

Regaib Bostan (Dernek Başkanı) : Türkiye’de tahminen 3.000.000 (Üç milyon) civarında, uyuşturucu ve uyarıcı kullanıcısının olduğunu tahmin ediyoruz. Bu konuda resmi rakamlar yanıltıcı, çünkü kullanıcıların hepsi kendini faş etmiyorlar. Bu hem hukukî açıdan hem de sosyal açıdan sıkıntılı olduğu için gizli/bilinmeyen içicilerin bilinenlerden daha fazla olduğunu sanıyoruz.

Bu melanete bulaşmanın yaşı da, dini de, sosyal statü durumu da yok. Ben 52 yaşına gelmiş sarıklı sakallı ve ama esrar kullanan insan tanıdım.

Biz dernek olarak bu çalışmada çok küçük bir zümreye hitap ediyoruz ve açıkçası yetişemiyoruz. Bu hususta devlet bir “milli seferberlik” başlatmalı, aksi halde gidişimiz hiç de iç açıcı değildir. Unutmayalım ki, bu seferberlik başlamazsa herkes zarar görecek.

Çünkü kalabalık bir aile de olsa, bu ailede bulunan 1 kullanıcı, maalesef tüm aile fertlerini olum-

suz olarak etkilemekte, rahatsız etmektedir. Unutmayalım ki “batan geminin lüks kamarası olmaz!”

Enes Kartal (Uzman klinik psikolog) : Ben de zamanında kullanıcıydım. Dolayısıyla damdan düşenlerden biriyim. İyi biliyorum ki, bu ve benzeri çalışmalar tam anlamıyla bir cihaddır! Ben hastamın birinden “bilsem ki annemin böbreğinde eroin var, annemin böbreğini çıkarır o eroini alırım” sözlerini duydum. Seslendirmeseler de kullanıcıların haleti ruhiyesi budur maalesef.

Kullanıcı olmak bir kişilik zaafiyeti değildir; hastalıktır. Bu iş öncelikle “merak ile” başlar sonra da devam eder. Biz dernek olarak uyuşturucu ile değil “bağımlılık” ile mücadele ediyoruz.

Uyuşturucular maalesef artık herkesin ulaşabileceği yerlere ve fiyatlara gelmiştir. Bugün “sentetik uyuşturucu” denilen uyarıcıların hapı/tanesi 3-5 TL. ye kadar düşmüştür.

Maalesef kullanıcılar görüldüğünden fazla ve ama devlet kurumları buna yetişemiyorlar. Mesela İstanbul’da bulunan AMATEM’in 117 yatağı var, ama 100.000 civarında hastası var. Yani AMATEM’e gidip de tedavi olmak istiyorum dediğinizde size en erken 6 ay sonraya gün veriyorlar. Ve bu gibi resmi prosedür dairesinde çalışan tedavi merkezlerinin uyuşturucunun bırakılmasında başarı oranları sadece % 1 civarında...

Deniz Demir (Eski Bağımlı – Dernek Gönüllüsü) : Ben 10 yıl uyuşturucu kullandım. 2 yıldır da bırakmış durumdayım. İlk 5 sene ailemin kullandığımdan haberi olmadı. Bağımlılıktan kurtulmak ilaçlarla olacak bir şey değildir; bunun için telkin ve birebir ilişki gerekiyor.

Mustafa Gencer (Eski Bağımlı – Dernek Gönüllüsü) : 32 yaşındayım ve 16 yaşında uyuşturucu-uyarıcı madde kullanmaya başladım. Uyuşturucuya “özenti” ile başladım. Maçlara gider, tribünlerde uyuşturucu kullanan “abileri” görürdüm. Onlara özenerek başladım. Ailem 8 sene (esrar kullanıyordum) farketmediler. Ne zaman ki, esrar beni kesmedi ve giderek bonzai’ye başladım, o zaman farkettiler.

Bağımlı olduğum için işimi, ailemi ve kendimi kaybettim. Eve gidemiyordum, sokakta yatıyor, uyuşturucu almak için hırsızlık yapıyordum.

Anneciğim beni dernekle buluşturana kadar bağımlılıktan kurtulabileceğimi zannetmiyordum.

Fatih Budak (Eski Bağımlı – Dernek Gönüllüsü) : 32 yaşındayım ve kullanmaya 17 yaşında başladım. Son 5 yıl enjektörle eroin alıyordum. İlk lise döneminde başladım.

Ben uyuşturucuya başladıktan sonra önce abim, sonra babam, arkasından ablam ve daha sonra da annem vefat etti. Annemden sonra da kız kardeşimi kaybettim. Ama ben bunların hiçbirisinin acısını yaşamadım. Çünkü “o acıyı” hissetmiyordum. Bu sebeple onların acısını “hiç bilemedim.”

Annem ölüm döşeğinde idi. Kardeşim bana telefon ediyor ve diyor ki, “abi annem ölüyor, seni istiyor gel!” ben uyuşturucu alacağım için kardeşime “paran var mı?” diye soruyordum.

Üniversite mezunuydum. Büyük marketlerde müdürlük yaptım. Ama uyuşturucu sebebiyle hepsinden oldum. Çünkü maaşım yetmiyordu, çalıştığım yerden hırsızlık yapıyordum.

Son 2,5 yılımı ev dışında/sokakta geçirdim. Soğuktu, donuyordum neredeyse... Soğuğu hissetmemek için enjekte üstüne enjekte ediyordum. Ama yine de üşüyordum. Çünkü kaldığım yerin çatısı, penceresi kapısı yoktu. Yıkık dökük bir yer ve hava da çok soğuk... Öyle

üşüyordum ki, elimdeki eroinleri “ölmek için” enjekte ediyordum. Baktım benimle aynı odada 4 tane sokak köpeği var. Birbirlerine sokulmuşlardı. Dedim ki kendi kendime, bunların yanına gidip de bunlara sarılırsam soğuktan korunurum. Ve o geceyi sokak köpeklerine sarılarak geçirdim.

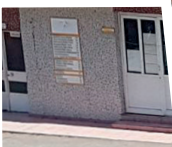
1-1,5 yıl hiç banyo yapmadan gezdim. Dileniyor, aldığım paraları uyuşturucuya veriyordum. Günde bulabilirsem/alabilirsem 1 tane poğaça ile günümü geçiriyordum.

Herkes bizi hor görüyordu. Allah yardım etti, BAYDER’e ulaştım ve şu anda benim eski halimde olanlara yardım etmeye çalışıyorum.

» İKRA ANADOLU

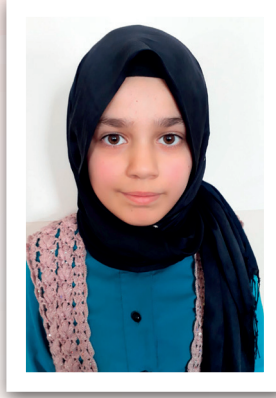
ÇAY İMAM HATİP ORTAOKULU ÖĞRENCİLERİNDEN

Kırkağaç İmam Hatip Ortaokulu / İKRA Figürü

Neslihan ve Kitap

Yarıyıl tatiline az kalmıştı. Neslihan altıncı sınıfın birinci dönemini tamamlamak üzereydi. Öğretmenler, öğrencilere sık sık “Tatilde kitap okuyun” diyorlardı. Sonunda karne günü gelmişti. Öğretmenler karneleri dağıttılar ve son kez “Tatilde bol bol kitap okuyun”, dediler. Ardından karneleri dağıttılar. Neslihan da bunları duymuştu. Fakat umursamamıştı. Kitap okumayı sevmiyordu. Bu yüzden bazı derslerinden düşük notlar almıştı. Eve geldi ve karnesini babasına gösterdi.

- Hz. Ali: “Bana bir harf öğretmenin 40 yıl kölesi olurum”, sözüyle eğitimin önemini çok iyi anlatmıştır.

Hatta hicretten sonra PEYGAMBERİMİZ (SAV.) MESCİD-İ NEBİ'nin yanında adı Suffe olan eğitim yerleri açmıştır. Bu da PEYGAMBER EFENDİMİZ' in (sav.) kitaba ve okumaya çok önem verdiğinin en büyük kanıtlarından biridir. Ayrıca kitap okumak hayal gücünü geliştirir, notların da çok güzel olur. En önemlisi kendini geliştirme sağlar.

- *Ders notların neden düşük?* diye sordu. Neslihan cevap vermedi. Babası yineledi:

- *Kızım, ders notların neden düşük?*

Neslihan:

- *Babacığım, öğretmenlerimiz sık sık kitap okuyun diyorlar, ama ben kitap okumayı sevmiyorum. Bu yüzden okuduklarımı anlayamıyorum*, dedi.

Babası şöyle dedi:

- *Kızım ilk ayetler Peygamberimize “İKRA! Bismî rabbikellezi halâk!” yani “OKU! Yaratan rabbînin adıyla oku!” olarak ALLAH tarafından vahyedildi. Bu ayetler okumanın ne kadar önemli olduğunu anlatıyor. Başta kitabımız “KUR’ AN- İ KERİM” olmak üzere kendimize yararlı bütün kitapları okuyup anlamamız gerekir.*

Neslihan babasının söylediklerine şaşırmıştı. Babası şöyle devam etti;

Babasının bu sözlerinden Neslihan çok etkilenmişti. Yüce kitapta “OKU” emrinin verilmesine rağmen neden bu zamana kadar okumadığını düşünüp üzüldü. Artık başta KUR’ AN- İ KERİM olmak üzere kendisine faydalı olabilecek kitapları okumak istedi. Neslihan’ ın bu istekli davranışına babası çok sevindi. Ona birçok okuma kitabı aldı. Neslihan yeni ve güzel bilgiler öğrenmeyi sevmişti. Kitap okumak hem faydalı, hem de çok eğlenceliydi.

Neslihan tatilden sonra okuduğu kitapları arkadaşlarıyla paylaştı, babasının sözlerini onlara söyledi. Neslihan’ın bu azmi ve gayreti notlarını yükseltmesini ve en önemlisi kendisini geliştirmesini sağladı. Artık kitap okumayı çevresinin isteğiyle değil kendi isteğiyle yapıyordu. Aklında hep “İKRA! Bismî rabbikellezi halâk!” ayeti vardı.

Neslihan Nur TOKDEMİR
6/D-ÇAY İHO ÇAY/AFYON

Bence Kitap Okumak...

Bu soruyu bir yıl önce sorsaydınız eğer “boş bir kağıt üzerine yazarların akıllarına gelen şeyleri yazması” derdim; ama şu an kitap benim ve hayatım için bir dönüm noktası diyebilirim. Çünkü insan kitap okuduğu zaman kendini o kitabın kahramanı ya da bir nevi yazar gibi hissediyor. Benim kitap okumayı bir alışkanlık haline getirdiğim günden itibaren sanki yeni fikirler, yeni buluşlar keşfetmiş gibi hissediyorum. Her zaman bugün okurum, yarın okurum diye geçiştirirdim. Sanki beş dakika bile kitap okumaya zamanım

yok gibi hissederdim. Ama kitap okumaya başladığım günden itibaren sanki zaman kitap okumam için durmuş, benim kitap okumamı bekliyor.

Başta kıymetli hocalarım sonra İKRA DERNEĞİ sayesinde güçlü bir kitap kurdu oldum. Benim kitap okumama vesile olan sizlerden Allah razı olsun.

Emine CANBOLAT
Alaca Kız Anadolu İmam Hatip Lisesi 10/B

Ramazan Geldi Hoş Geldi!

Ramazan ayı geldi iftar sofraları kuruldu. Muhabbetler daha da bir güzelleşti. Ramazan ayının bereketinden bizler de faydalanalım istedik. Bu vesile ile her temsilciliğimizde iftar programları terip edildi.

İKRA DERNEĞİ yönetiminin genel iftarı ise 2 Haziran cumartesi günü Boğazın mavi sularında, Boğaz köprüsünün altında nezih bir teknede gerçekleşti.

İftarlar, kitap okurlarımız ile daha kuvvetli bir bağ kurabilmek, beraber güzel paylaşımlar yapabilmek için güzel bir fırsat oldu. Rabbim bir sonraki Ramazan ayında tekrardan birlikte beraber olmayı bizlere nasip eder inşallah.

Merkez

Merkez

Güngören

Bağcılar

Tuna

Esenler

Nenehatun

Başakşehir

Ahmet Kamil Efendi Tekkesi

Sinan Erdem Spor Salonu

İmam Hatip Lisesi

Birlik Vakfı

Tügva

Gaziosmanpaşa Nikah Salonu

Üretim hayatına 1984 yılında başlayan ERDEM MOBİLYA, 25.000 m²'lik kapalı alana sahip modern üretim tesislerinde projelerin anahtar teslim sabit ve hareketli mobilya gruplarının projelendirme, ürün gamı oluşturma, imalata hazırlama ve montajını sağlama hizmetleri vermektedir. Teknolojik alt yapıya sahip olan ERDEM MOBİLYA son sistem CNC makineleri sayesinde yüksek kapasiteli projeleri hatasız, üstün kaliteye sahip olarak üretmektedir. Müşteri memnuniyetini en üst düzeyde sağlamayı amaç edinmiş firmamız, teknolojik olduğu kadar, mimari ve tasarım yönü ile müşterilerinin isteklerine cevap verebilecek bir teknik kadroya sahiptir.

- * Otel Mobilyaları * Eğitim Kurumları
- * Sağlık Kurumları * Spor Kompleksleri
- * Konferans Salonları * Ofis Mobilyaları
- * Oturma grupları

Nefesini Hak Yolunda Tüketen Bir Güzel İnsan

Abdulmetin Balkanlıoğlu

Hep söyleriz ya; insana bu dünyada aldığı her nefesin hesabı sorulacak, diye; işte kendisini tanıyan herkes, bu soruya hiç zorlanmadan cevap vereceklerden birinin de 20.06.2018, Perşembe günü Hakk'a uğurladığımız Abdulmetin BALKANLIOĞLU hocamız olacağına şahitlik eder. Çünkü o, yaşadığı müddetçe hep İslâm için çalıştı, hep İslâm'ın güzelliğini anlattı, güzel şekilde anlattı ve bulunduğu çevreyi hep güzelleştirdi.

O, görev yaptığı yerlerde insanların camiye gelmesini beklemedi; aksine bitmeyen bir enerji, engel tanımayan bir azim, kabına sığmayan bir heyecan ve tatlı dili ile insanların ayağına gitti ve daha önce boş olan camileri 80-100 kişilik cemaatlerle sabah namazı kılınan bir hale getirdi. O, sürgün olarak gönderildiği ve içkinin yaygın olarak tüketildiği bir muhacir köyünde, 2 yıl içinde, 80 yılda gidenlerden daha fazla kişinin hacca gitmesine vesile oldu. O, doğudan, güneydoğudan, yurt dışından gelen evi barkı olmayan garibanları camide ağırlayıp, onları yatılı cemaat haline getirdi.

Emekli olduğunda bir köşeye çekilip dinlenmek yerine, Arapçasını geliştirmek ve ilim tahsil etmek için Suriye'ye gitti ve orada 3 yıl eğitimine devam etti. Yani emekliliği dinlenmenin değil, yeni bir çalışmanın başlangıcına dönüştürdü.

İslâm'ı anlatmak, Hakk'a davet etmek için çağrılan her yere gitti. Yorulmadı, bahane üretmedi, mazeretlerin arkasına sığınmadı. Televizyon ekranlarından, radyo mikrofonlarından, kürsülerden hep İslâm'ı anlattı, hep doğruya ve güzele çağırdı.

İKRA Derneği olarak biz de kendisini çok kereler Derneğimizde ve Derneğimizin programlarında ağırlayıp ilminden ve azminden istifade ettik. Onun, her yerde Hakk'ı korkusuzca haykıran bir mücahid, insanlara İslâm'ı en güzel şekilde ulaştıran bir gönül insanı ve Allah'ın kendisine verdiği 60 yıllık ömrü O'nun yolunda ve rızasını kazanmak için harcayan güzel bir insan, gayretli bir Müslüman olduğuna şahitlik ediyoruz. Rabbim taksiratını affetsin, rahmetiyle muamele etsin, makamını âli eylesin. Amin!